

ȘCOALA

Casa Corpului Didactic Neamț
Anul X Nr. 1/
Martie 2012

MODERNĂ

Calitate

Competitivitate

Distinctie

Casa Corpului Didactic Neamț

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

Cuprins

Gând de primăvară/2
Povestea unei copilării...../3
Copilul tău are cei șapte ani de acasă?/4
Familia și scoala, factori primordiali în formarea adultului de mâine/6
Invitație la lectură un secretar al realității ...F. M. Dostoievski/10
Evaluarea în biologie/13
Oportunități ziua mondială a zonelor umede/15
Omul – prieten sau dușman al naturii?/17
Descentralizare și educație/18
Educația tinerilor prin activități de voluntariat/19
Natura ne aseamănă,educația ne deosebește/21
Medalion istoric: constantin C. Arion/25
Educația interculturală europeană/28
Despre tehnologia informației , în țara cavalerilor de Malta/30
Oportunități de formare continuă pentru cadrele didactice -noi modalități de predare a matematicii și fizicii/32
Workshopuri on-line în NELPAE/33

Șiruri negre de cocoare,
Ploi calduțe si ușoare,
Fir de ghiocel plăpând,
Cântec îngânat în gând,
Sărbătoare...

Zumzet viu prin zarzări. Oare
Cântă florile la soare?
Că pe crengi de floare pline
Nu știi: flori sunt, ori albine?
Pentru cine?...

Pentru tine, primăvară,
Care-aduci belsug în țară,
Care vii,
Peste câmpii,
Cu banuți de păpădii
Și cu cântec de copii!

Otilia Cazimir - Pentru Tine, Primăvară

Primăvara....

Chiar dacă astăzi nu este atât de cald precum ne-am fi așteptat, suntem totuși în luna Martie! A venit primăvara și asta se vede pe chipurile oamenilor. La tot pasul se zăresc ghiociei. Ne place atmosfera! Incepem parcă să ne revenim la viață, să zâmbim mai mult, să ieșim din casă! Nu aș putea să descriu primăvara decât în culorile pe care le are. Nu aș putea să-i simt freacă decât în cuvinte simple de copil: raze calduțe si jucăușe, iarbă crudă și verde, curcubeie de flori, viață- multă, multă, speranță cât cuprinde, începuturi cât mai îndrăznețe, încercări cât mai reușite. Dar e totuși primăvara... primăvara care te face să crezi în nimic și în tot. Și tot o simt și tot o aștept cu brațele și sufletul deschis. Tot fac ghemuri din speranțe și vise și le prind de crengile copacilor.

Prof. Mihaela Sofronia
Director al C.C.D. Neamț

POVESTEA UNEI COPILĂRII.....

PROFESOR INV. PREȘCOLAR MANUELA APETREI LICEUL COMERCIAL “SPIRU HARET” PIATRA-NEAMȚ GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT

În zilele noastre când generații întregi de Feți-Frumoși și Ilene Cosânzene iau parte cu dezinvoltură la marea aventură a cuceririi titlului de OM, meseria de COPIL este desigur una din cele mai grele. De ce? Pentru că, la fel ca picătura de rouă care strălucește pe tot cerul, fiecare clipă a copilăriei, reflectă întregul univers: cu bucurie și tristețe, cu joc și lacrimă. Pe sub arcu de triumf al sprâncenelor fetițelor și băieților de pe acest glob albastru trec toți eroii lumii, iar ei, copiii îi privesc cu dezinvoltură în ochi, pentru că ei se aseamănă!”

A fost odată, ca niciodată.....așa încep toate poveștile frumoase ale copilăriei, dar cea de astăzi iese oarecum din tipare. De ce? Pentru că nu ne vorbește nici despre prințese frumoase și prinți curajoși, nici despre animăluțe magice, și nici despre fapte mărețe, ci e simpla poveste a unei copilării. Poate fi chiar povestea propriei voastre copilării...

Sunteți pregătiți să ascultați povestea copilăriei copilului vostru.....văzută prin ochi de copil?

„Stau câteodată și-mi aduc aminte de anii copilăriei....Dar oare chiar vreau să-mi aduc aminte de această perioadă a vieții mele? De multe ori mă întreb dacă a fi copil e așa de ușor cât pare la prima vedere! Mi-ar plăcea să-mi amintesc clipele frumoase despre care vorbește toată lumea, dar nu pot. Mi-aș putea aminti doar că mama era educatoare. Era atât de frumoasă, încât nu aș fi vrut să împart cu nimeni frumusețea ei. Pleca în fiecare zi la „COPIII EI” : veselă, dezinvoltă, calmă, interesată ,dar, când se întorcea era obosită, tăcută, morocănoasă. Nu îndrăzneam nici să mă uit la ea pentru că nu voiam să o supăr și eu. Încercam să- i fac pe plac

și să nu-i ies din cuvânt. Dar nu reușeam întotdeauna.....Și urmau reproșurile:

„Niciodată nu faci nimic cum trebuie! M-am săturat să vin acasă și să văd că nu ești în stare de nimic! Cât crezi că voi mai rezista?” În acele momente mă simțeam groaznic. Nu știam unde am greșit și mi-aș fi dorit să mă ajute cineva să înțeleg ce înseamnă să fiu copil.....Nu vă pot descrie în cuvinte ce simțeam când povestea Vlăduț, colegul meu, despre mama lui: ieri mama m-a dus în parc. Ne-am dat în leagăne, am alergat pe sub crengile copacilor, ne-am tăvălit în iarbă (mirosea așa frumos....). Eu nu am mirosit niciodată iarbă cu mama mea, nu ne-au mângâiat niciodată crengile copacilor când alergam, și nici în leagăn nu ne-am dat niciodată împreună.....Dar mama mea era frumoasă, atât de frumoasă, încât nu voiam să împart cu nimeni frumusețea ei....Mi-a plăcut mult să învăț. Învățam cu plăcere și la istorie și la geografie și la matematică,.....cu fizica aveam ceva probleme.....

„- Tu vrei să mă faci de râs în toată școala? Chiar nu vrei să fiu mândră de tine?”

Eu eram tare mândră de mama mea pentru că era frumoasă, atât de frumoasă..... și voiam ca și ea să fie mândră de mine, dar nu reușeam! Oricât de mult mă străduiam, nu era suficient. Anii au trecut, și am ajuns în sfârșit un COPIL MARE. Nu a fost nici acum suficient, pentru că oricât de mult mă străduiam nu reușeam niciodată să o fac pe mama mândră de mine.....Miaș mai putea aminti și de tata, dar el era mereu plecat la serviciu, mereu ocupat, mereu obosit....Mereu ne reamintea că muncește pentru NOI și că el nu mai are timp și pentru el. Mereu a lipsit de

la ședințele cu părinții, mereu nu avea timp să se joace și cu mine, așa cum se jucau alți părinți, mereu....

„- Vreau să te văd și pe tine părinte, să vezi ce înseamnă să crești un copil și atunci ai să înțelegi cât e de greu!”

Vorbele tatălui m-au urmărit toată viața, și acum mi le amintesc și zâmbesc, pentru că am un copil și.....Și mama mea era frumoasă, atât de frumoasă, încât nu voiam să o împart cu nimeni..... ”

„Meseria de părinte – se învață!” – cred că știți acest dicton celebru, dar, v-ați întrebat vreodată cine îi învață pe copiii MESERIA DE COPIL? Poate vi se va părea puțin deplasată întrebarea mea, dar vă asigur că nu este. Întotdeauna ne gândim doar la NOI, la noi părinții, că ne este greu să facem față atâtor provocări pe care le implică meseria de părinte, dar suntem atât de egoiști încât nu vedem că lângă noi e cineva care așteaptă să-l învățăm să fie copil....Jucați-vă cu copiii voștri, pentru că jocul este un dat firesc celor mici, adevăr pe care îl confirmă și marele povestitor Ion Creangă în „ Amintiri din copilărie”, printr-un proverb care circulă în Humulești: „ Dacă-i copil să se joace, dacă-i cal să tragă; dacă-i popă să cetească.”Copilăria înseamnă bucurie, iar lipsa bucuriei face din copil „ un om necăjit ” așa cum este Niculăieș al lui Dumitru Onișor din trista poveste a lui Sadoveanu. Pentru copil orice activitate poate fi transformată în joc. Copilul este o ființă care se joacă și nimic altceva, iar sufletul și inteligența lui devin mari prin joc. Un copil care nu știe să se joace, „ un mic bătrân ”, va fi un adult care nu va ști să gândească.

COPILUL TĂU ARE CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ?

PROFESOR INV. PREȘCOLAR ANA HÎRȚAN LICEUL COMERCIAL "SPIRU HARET" PIATRA-NEAMȚ GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT

Familia oferă o oază de liniște, pace și acceptare în mijlocul unei lumi zbuciumate. Este cadrul instituit de Dumnezeu în care omul să se simtă iubit fără rezerve și condiții, împlinit și fericit. Familia nu este numai primul adăpost al copilului, ci este și prima bază de lansare a lui în lume, este cea care îi oferă primele cunoștințe, primele deprinderi dar și primele modele comportamentale.

Cu foarte mulți ani în urmă, mama, lipsită de experiență, era ajutată de prietene și rude, care se învâneau în jurul ei, pentru a-și oferi sfaturile și sprijinul. Foarte puține din aceste mătuși, bunici, sau vecine au citit vreă carte despre creșterea copiilor, dar acest lucru nu a reprezentat vreă piedică. Aveau o înțelepciune populară care le dădea o încredere neclintită. Aveau un răspuns gata pregătit pentru orice situație, indiferent dacă acesta era bun, sau greșit.

Multe cupluri tinere de astăzi nu au rude și prieteni care să le acorde acest sprijin și sunt îngrijorați de lipsa lor de pregătire pentru creșterea copiilor.

Orice educatoare este o mijlocitoare între copii, familie și grădiniță. Ea îi poate convinge pe părinți să păstreze unitatea de cerințe adresate preșcolarilor cu cele ale grădiniței, iar din această colaborare are de câștigat numai copilul.

Întrebarea care se pune este dacă familia de astăzi are timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative, dacă este pregătită să activeze constant ca un factor educativ.

Pornind de la această idee și dorind să cunosc mai bine comportarea copilului în familie și modul în care își îndeplinesc părinții responsabilitățile,

le-am cerut în cadrul întâlnirilor noastre, să completeze cu sinceritate diferite chestionare.

Conținutul acestor chestionare au vizat cunoașterea copilului, organizarea programului zilnic în familie de la micile treburi gospodărești la activitățile recreative și creative, problemele de comportament, gradul de responsabilitate a familiei. Am folosit întrebări de genul:

❖ Cât timp petreceți zilnic cu copilul dumneavoastră?

❖ Obișnuieți să-i spuneți povești? Care este ultima poveste citită?

❖ Cât timp petrece copilul în fața televizorului? Care sunt emisiunile lui preferate? Televizorul este un mijloc eficient de educare a copilului?

❖ Cunoașteți care sunt partenerii de joc ai copilului dumneavoastră?

❖ Ce responsabilități are copilul dv. în cadrul familiei?

❖ Îi cereți să-și facă ordine la jucării?

❖ Obișnuieți să îi recompensați pentru faptele bune? Cum?

❖ Îl pedepsiți pentru greșeli? În ce mod?

❖ Îi cumpărați orice jucărie pe care și-o dorește?

❖ Vă străduiți să găsiți răspunsuri potrivite la întrebările puse de copil?

❖ Considerați că trebuie să i se ceară copilului să spună *Mulțumesc* și *Te rog* în cadrul familiei?

❖ Vă așteptați ca la grădiniță copilul să învețe să scrie și să citească?

Am constatat că, stresați de criza de timp, de sarcinile cotidiene multiple, de grija zilei de mâine, unii

uită să fie părinți și tratează cu superficialitate nevoile firești ale copilului de dezvoltare și educație. Există un paradox: mai întâi ne străduim ca bebelușul să vorbească cât mai repede și cât mai corect, ca pe urmă să ne întrebăm disperați: „unde-i butonul de oprire?” De multe ori părinții nu răspund întrebărilor puse de copii, ci îi reped cu expresii de genul: „N-am timp acum!”, „Lasă-mă cu fleacurile astea!”, „Vorbim altă dată”, „Ce ți-a venit acum?”.

Unii părinți nu-și amintesc să le fi spus vreodată o poveste copiilor, alții îi lasă ore în șir în fața televizorului fără să realizeze că numărul scenelor violente îi pot influența în mod negativ pe copii.

Sunt părinți care compensează lipsa timpului petrecut alături de copil cumpărându-i orice jucărie pe care acesta o cere, ceea ce denotă incapacitatea lor de a-i spune copilului „nu” și lipsindu-i de plăcerea de a visa și de a-și dori ceva cu ardoare. Un renumit scriitor bulgar P. Vejinov, avea perfectă dreptate când afirma: „copilul care visează o jucărie este întotdeauna mai bogat decât cel care o are”.

Unii părinți aplică ferm disciplina concomitent cu manifestarea afecțiunii față de copilul lor, alții nu reușesc să-și impună autoritatea părintească, fiind prea oboșiți sau prea ocupați să învingă în disputele cu copilul.

Confrunțați cu aceste întrebări, unii părinți au recunoscut că, deși doresc să asigure o educație corespunzătoare copiilor, sunt lipsiți de o pregătire psihopedagogică, de experiență.

Pornind de la aceste constatări și, la propunerea unor părinți interesați, consider că este necesar să înființăm

la nivelul fiecărei grădinițe programe de consiliere și colaborare cu familia, care să cuprindă schimburi de idei și experiență, completarea de chestionare, vizionarea și dezbaterăa unor casete video, activități interactive părinți—copii—educatoare, vizite, excursii cu participarea părinților alături de copii, expoziții ale copiilor, serbări, concursuri. Este binevenită și o colaborare cu psihologi, medici pediatri, învățătoare, preoți. Ca resurse materiale, tot la nivelul grădiniței ar fi bine să existe o minibibliotecă cu literatură pentru copii accesibilă părinților, pliante, reviste pentru copii, jurnal de însemnări, întrebări, propuneri, discuții pentru părinți și educatoare.

S-ar micșora astfel numărul părinților mai puțin interesați, determinându-i să-și aducă aminte că au copii și poate aceștia au nevoie de ei și deci ar trebui să se aplece mai mult asupra lor și a problemelor lor.

Străduți-vă să formați copilului cei șapte ani de acasă!

Educația unui copil nu se limitează doar să îl înveți să scrie, să citească și să calculeze. El trebuie să învețe și cum să se comporte cu ceilalți, iar aceasta e răspunderea ta, în calitate de părinte. **Obişnuiește-l de mic, pe copil, cu bunele maniere. Ele îi vor fi cheia către succesul lui social.**

Un copil manierat se va descurca mai bine în relațiile sociale și se va simți mai confortabil în prezența celorlalți decât unul căruia îi lipsesc cei șapte ani de-acasă. Probabil că cea mai bună modalitate de a-l obișnui pe copil cu bunele maniere este să fiți voi, părinții lui, un bun model pentru el. Începeți să îl învățați lucruri simple încă de la o vârstă fragedă: **să salute, să spună „te rog” și „multumesc”.** Dar buna creștere nu trebuie să se oprească aici. **Va trebui să știe ce se cuvine și ce nu se cuvine atunci când suntem la masă, într-o vizită, la o petrecere și chiar într-o discuție cu un prieten.** Bunele maniere îi modelează comportamentul în societate și îl învață ce înseamnă respectul. **Iar copiii respectuoși vor fi tratați cu respect.** Așadar, cum îl înveți bunele maniere?

CE AR FI BINE SĂ FACI ȘI CE NU TREBUIE SĂ FACI?

A-l învăța pe copil, bunele maniere este un proces zilnic, care va dura în timp și vei avea multe ocazii să îl îndrumi în direcția corectă. Ține minte aceste sfaturi:

*Chiar dacă, copilul a greșit de câteva ori, **nu te grăbi să tragi concluzia că este prost crescut sau că tu ai uitat ceva foarte important să îl înveți.** Este posibil să aibă nevoie doar de una, două lecții de bune maniere pentru ca problema să se rezolve.

***Explică-i clar copilului și învață-l ce anume trebuie să facă sau să nu facă.** În loc să îi spui un scurt (și pentru el greu de înțeles): „Nu mai fă așa”, **spune-i: "Nu este politicos să râgâi la masă, dar, dacă se întâmplă, se cuvine să îți ceri scuze".** Sau, dacă țipă prin casă, nu-i spune: „Încetează cu țipetele”, ci ca să înțeleagă în fond ce aștepti de la el, fără să folosești o voce ridicată, **ii spui: „Te rog, nu mai ridica vocea în casă”.**

*Dacă copilul își exprimă sentimentele folosind expresii sau atitudini mai puțin politicoase, **nu i-o rețea scurt, ci încearcă să-l ajuți să reformuleze.** De exemplu, când el zice: „Ah, îmi vine să vărs când văd mâncarea asta verde”, tu corectează-l spunând: „**Frumos ar fi fost să spui că nu îți place deloc mâncarea de spanac**”.

***Fiți înțelegători și acceptați-i copilului greșelile.** Amintiți-vă că nu este încă suficient de matur pentru a ști bine cum trebuie să se comporte în anumite situații. Și noi, adulții, greșim adeseori, **de aceea nu fiți prea severi!**

***Educația se face doar acasă, cu discreție și cu voce scăzută, între patru ochi sau în familie.** Nu îi ține copilului prelegeri și nu îl critica în public, nu îl umili și nu îl

jigni de față cu străinii, chiar dacă greșeala a fost destul de mare. A-i face copilului o scenă în fața altora, dovedește că nici tu nu ai prea fost atent la lecțiile de bune maniere.

***Fii consecvent în cerințe.** L-ai învățat de la doi ani să spună „te rog” și „multumesc”? La 6 ani este evident că ar trebui să le folosească!

*Oricum, **procesul de educație nu se oprește la o anumită vârstă.** Nu e niciodată prea târziu ca să învețe buna comportare dar cu cât se începe mai devreme și va fi o consecvență în cerințe, cu atât mai bine pentru copil și pentru colectivitatea în care va intra!

Bibliografie:

- Cerghit, I., 2002, *Sisteme de instruire alternativă și complementare*, Editura Aramis, București;
 Cucuș, C., 1998, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași;
 Gliga, L. (coord.), 2002, *Standarde profesionale pentru profesia didactică*, M.E.N., București;
 Joița, E., 2003, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, Craiova
 Augusto Cury, *Părinți străluciți, profesori fascinanți*

FAMILIA ȘI SCOALA, FACTORI PRIMORDIALI ÎN FORMAREA ADULTULUI DE MÂINE

PROF. MARINA SIMA,
ȘCOALA CU CLASELE I-VIII GÎRCINA, STRUCTURA CUEJDI

Una dintre controversele des întâlnite este aceea legată de rolul familiei și al școlii în formarea unui adolescent, altfel spus, care dintre cele două are un rol mai important în crearea personalității unui tânăr. Pentru a nu cădea în capcana ierarhizărilor, este necesară elucidarea acestei controverse, înțelegerea conceptelor de școală și familie fiind premergătoare explicării relației de interdependență dintre ele.

Cum în contextual actual nevoia de educație este din ce în ce mai stringentă, explicitarea termenului devine deci necesară. Educația, etimologic provine din latinescul *educatio*, ce înseamnă creștere, formare, instruire. Educația însumează tocmai aceste acțiuni deliberate sau nedeliberate, explicite sau implicite, sistematice sau nesistematice, de modelare și formare a omului. Se poate afirma că educația este acțiunea complexă realizată prin cooperarea mai multor factori implicați în acest proces. Scopul este unul semnificativ - dezvoltarea personalității și sădirea unei mentalități constructive în vederea realizării unei autoinstruirii continue.

Educația este un tip particular de acțiune umană, o intervenție sau direcționare, o

categorie fundamentală a pedagogiei. Educația este un fenomen social, specific uman, care apare odată cu [societatea](#), dintr-o anumită necesitate proprie acesteia – aceea a dezvoltării omului ca forță de muncă și ființă socială. De-a lungul timpului, idealul, mecanismele, conținuturile, finalitățile educației s-au schimbat, au evoluat și s-au perfecționat. Educația este deci supusă inovației, este cu atât mai mult o necesitate a secolului nostru.

Pentru a fi realizată în totalitate, educația trebuie să însumeze toate cele trei ramuri: educația formală, cea nonformală și cea informală. Educația formală este realizată în cadru instituționalizat, este realizată prin intermediul procesului de învățământ, de ea individul beneficiază limitat. Aici intervine și rolul celorlalte tipuri de educație, căci trebuie să existe continuitate, educația trebuind să se desfășoare pe toată durata vieții. Celelalte tipuri de educație implică în mod obligatoriu și mediul familial. Pentru a se realiza în totalitate, cele trei tipuri de educație trebuie să fuzioneze, de asemenea și cei implicați în educație trebuie să conștientizeze rolul pe care și-l asumă.

Dezvoltarea vieții sociale, îmbogățirea experienței umane fac să se complice însuși procesul de

transmitere a experienței acumulate, termenul educație căpătând accepțiuni vaste. În acest context, rolul adultului, în cazul de față membrii familiei și cadrele didactice este din ce în ce mai evidențiat și mai necesar.

Personalitatea este cea mai complexă realitate umană cu care luăm contact și pe care urmează să o influențăm. Termenul personalitate capătă conotații mai ample având în vedere că este vorba despre cea a adolescenților, nemodelată încă. Astfel încât personalitatea să fie întregită fiecare individ are nevoie să treacă limitele necunoscutului așa cum am menționat anterior, în fiecare om distingem „ființa individuală” iar scopul educației este de a cizela „ființa socială”.

Educația este o componentă a caracterului, singura care-i distinge pe oameni, este o artă, care face să fie trecute limitele necunoscutului, este o virtute pe care o poartă fiecare individ cu sine. Atât familia cât și școala au o responsabilitate majoră în acest sens căci ei sunt la rândul lor parte a educației, sunt furnizorii direcți ai acesteia.

Vârsta adolescenței este hotărâtoare în formarea individului. Comportamentul adolescentului este de multe ori contradictoriu, el oscilând

Între agresivitate și timiditate, curaj și teamă. Adolescența este considerată o perioadă în care se manifestă fenomene de revoltă, adolescentul având un caracter neconformist. Față de normele sociale adolescentul poate avea o identificare negativă sau pozitivă și acest lucru poate crea senzația unei instabilități a personalității sale. Dincolo de aparențe, chiar dacă urechile adolescentului acoperite de căștile unui iPad nu par a auzi nimic, iar încercările repetate de comunicare cu acesta nu par a avea sorți de izbândă, sub vâlul impenetrabil de indiferență se află firi receptive ce așteaptă să fie șlefuite, să fie îndrumate pe căile cunoașterii. Nouă, dascălilor și părinților, ne revine rolul de a micșora distanțele și de a reuși să comunicăm în limbajul ascuns al copiilor noștri, ne revine rolul de a ne strecura subtil în sfera de interes a acestora, fără a le împovăra existența. Suntem datori să le deschidem porți spre necunoscut, să aprindem curiozitatea și dragostea de cunoaștere, să promovăm valori importante în devenirea acestora, să îi ghidăm pe drumul cel bun. Acum sunt cele mai importante și necesare modelele de conduită.

Adultul reprezintă modelul pe care adolescentul și-l ia ca reper, încă de la vârste fragede, copilul simțind nevoia de a urma un exemplu. La vârsta adolescenței individul începe să-și contureze propria identitate pe care o raportează mereu la lumea din jurul său. Adolescentul este în continuă căutare chiar dacă nu dorește să admită acest aspect, părinții și profesorii trebuie să

canalizeze cu mult tact acțiunile adolescentului astfel încât educația să se poată desăvârși la cote maxime.

Cine altcineva poate modela comportamente dacă nu familia și școala prin reprezentanții lor?

Familia este primul loc unde începe educația. În familie începe formarea deprinderilor de vorbire, comportament, se formează atitudinile, se exemplifică și se identifică valorile demne de urmat.

Totuși părintele perfect al unui copil perfect este o utopie. Să fii un părinte bun al unui copil obișnuit este însă un lucru relativ simplu, nu necesită prea multă documentare ci doar curaj, răbdare, angajament și dragoste.

Convingerile și educația familiei sunt foarte importante. De-a lungul timpului am putut constata o deschidere mai mare spre cunoaștere la elevii ai căror părinți se află la un nivel mai ridicat de educație. Din nefericire în familiile unde părinți nu dețin un minim necesar de educație se constată dezinteres și din partea copilului. Ce poate fi mai educativ și mai grăitor pentru un adolescent decât puterea exemplului? Unde altundeva poate vedea inițial adolescentul un exemplu, dacă nu în cadrul familiei?

Părinții nu au deloc o sarcină ușoară când vine vorba de educația pe care trebuie să le-o asigure copiilor. „Cei 7 ani de acasă” se vor simți cu trecerea anilor dacă relația dintre părinți și copii nu se desfășoară așa cum trebuie. Este plăcut să oferi copiilor tot ceea ce-și doresc, însă, aceasta atitudine poate fi înșelătoare. Este necesar ca

părinții să înțeleagă adevăratele nevoi ale copilului, să înțeleagă faptul că prin dăruirea unei educații durabile adolescentul de mai târziu va putea să-și procure singur cele necesare.

„Cei șapte ani de acasă” nu durează o veșnicie și părinți și copii deopotrivă trebuie să vină la poarta școlii așteptând cu nerăbdare să pornească pe drumul cunoașterii. Nu înseamnă că rolul părinților în educația copiilor s-a terminat. Înseamnă doar că a început o nouă etapă în care părintele nu mai este educator unic, ci împarte acest rol cu cadrele didactice.

În societatea contemporană rolul familiei în educația adolescentului este, din păcate, în declin. Părinții, mânați de nevoia continuă de procurare a resurselor financiare, uită ce este mai valoros, uită că rolul lor este acela de a modela un viitor membru al societății în continuă schimbare, un adult capabil să înțeleagă și să respecte lumea în care se află. Din aceste motive, în ultima perioadă în special, școala apare în atenția societății mult mai des ca un factor primordial în formarea tinerilor, pe umerii dascălilor apăsând din ce în ce mai mult și rolul de părinte.

Fiecare dintre noi, dascălii, am asistat la situații dramatice în care termenul – familie nu mai poate fi definit de către un biet adolescent sfâșiat de dorul mamei plecată din țară de ani buni, sau speriat de comportamentul agresiv al tatălui ce s-a întors iar beat acasă.

Întrebarea firească a oricui va fi : Ce trebuie făcut să educăm corespunzător acești adolescenți nevinovați aruncați prea devreme în hățușul

problemelor, maturizați precoce?

Aici, școala, prin dascăli, trebuie să își facă simțită prezența mai mult ca oricând. Cadrele didactice prin dăruire și devotament trebuie să aibă puterea să înțeleagă și să vină în întâmpinarea nevoilor adolescenților, trebuie să aibă puterea să o ia de la capăt după fiecare refuz sau comportament neadecvat, să dovedească procesul durabil în care sunt implicați. Aici intervine cu adevărat rolul cel mai important al școlii, să dea dovadă educabililor că pot avea încredere în instituția din care fac parte, astfel încât să participe cu plăcere la activitățile organizate, să ofere un feed-back constant.

Menirea școlii, a activității profesionale constă în a provoca în conștiința educatului, nevoia de educație. Numai o angajare completă în ceea ce întreprinde personalitatea este capabilă să devină forța motrică ce aduce progres de ordin cantitativ și calitativ în procesul educațional.

Școala este locul unde tânărul își petrece o bună parte din timpul său. Aici el pășește spre neștiut urcând zi de zi încă o treaptă în cunoaștere. Aici el este supus unor reguli pe care trebuie să le respecte, își modelează caracterul prin însușirea diverselor norme morale.

Rolul dascălilor este covârșitor, trebuie să formeze un tânăr capabil să se integreze perfect în societate, un tânăr care să facă față provocărilor unei societăți în continuă mișcare. De aceea, fiecare dascăl trebuie să își cunoască menirea. Totuși, calitatea educației primite de tânăr în cadru formal este în

strânsă legătură cu cea primită în mediul familial.

Un bun părinte face tot ce e mai bine pentru copilul său, răspunde tuturor necesităților lui, uită însă că una dintre nevoile copilului este cea de educație. Aici intervine rolul școlii ca furnizor de educație. Totuși rolul părintelui nu devine secundar. Pentru realizarea țintei propuse, formarea adolescentului pentru viață, între școală și familie se creează o profundă legătură de interdependență.

Știm cu toții că la această vârstă pot apărea comportamente ca: ostilitate, teribilism, încălcarea regulilor, însă să nu uităm că noi suntem ce care avem puterea să stimulăm reflecția educabililor canalizându-i spre responsabilitate.

Comunicarea disfuncțională îndepărtează elevul determinându-l să-și piardă încrederea în capacitatea școlii de a genera ceva prolific pentru el. În acest context apreciem că se impune în sistemul educațional o centrare pe dezvoltarea de atitudini, valori și competențe la elevi. În urma unui chestionar aplicat unui eșantion de adolescenți, mi-am întărit convingerea că putem juca un rol important în formarea elevilor noștri, răspunsul fiind că un profesor poate constitui un potențial model doar dacă acesta este implicat și dedicat activității pe care o desfășoară la clasă.

Școala conduce adolescentul spre viață și prin viață. Școala este extrem de importantă, dar ea nu este totul, ci numai o componentă a educației. Aici intervine și rolul familiei, căci educația are nevoie și de familie pentru a

sprijini și îndruma adecvat copilul.

Ideal ar fi însă, ca între familie și școală să existe o strânsă colaborare. Colaborarea dintre școală și familie înseamnă punere de acord, fiecare partener trebuind să vină în întâmpinarea dorințelor celuilalt. Pentru ca acest lucru să fie posibil părinții trebuie să ia legătura cu școala nu doar atunci când sunt convocați la ședințele cu părinții sau atunci când copiii se confruntă cu anumite greutăți, ei trebuie să participe la toate evenimentele importante ale școlii care-i implică pe copiii lor: serbări, concursuri, spectacole, festivități, nu să privească cu reticență orice încercare a dascălilor de a-i apropia de școală. Părinții trebuie să sprijine școala printr-un vot de încredere căci de cele mai multe ori atitudinea elevilor față de școală este data de atitudinea părinților față de aceasta. Ei trebuie să ușureze misiunea educativă a școlii prin continuarea educației acasă, să manifeste disponibilitatea de a participa la orice activitate organizată.

Să nu uităm că educația se realizează continuu și că fiecare dintre noi, părinte, frate bun, dascăl, avem un rol important, trebuie să devenim noi mai buni astfel încât să putem fi modele demne de urmat. Educația este cea care mijlocește dezvoltarea tuturor calităților necesare desăvârșirii.

Bibliografie:

Cucoș Constantin, Educația. Iubire, edificare, desăvârșire, Polirom 2008;
Eckersleyd Jill, Copilul anxios, Adolescentul anxios, Editura AntetXX Press;

Verza Emil,
Adolescența : personalitate și
limbaj, Editura Albatros 1989.

INVITAȚIE LA LECTURĂ UN SECRETAR AL REALITĂȚII ...F. M. DOSTOIEVSKI

Prof. RUSU DĂNUȚ IONEL
COLEGIUL TEHNIC PETRU PONI ROMAN

Paradoxal, pe cât de renumită în lume opera lui Feodor Mihailovici Dostoievski, pe atât de ignorată este biografia scriitorului, poate și pentru că era o fire închisă, care nu și-a mărturisit dragostea nici măcar femeilor pe care le-a iubit și care a refuzat să lase vreo scriere

umilit de neverosimila realitate, motiv pentru care întreaga opera este străbătută de un protest înăbușit împotriva realității care a strivit milioane de suflete.

Grațiat în fața plutonului de execuție și deportat în Siberia, din considerente politice, Dostoievski scrie *lungit pe*

puternică asupra celor mai importante orientări din literatura secolului al XX-lea. Cu *Crimă și pedeapsă* (primul mare roman) ia naștere o întrebare care își va găsi răspuns de-abia în *Frații Karamazov* (ultimul roman publicat). În acest sens, Freud afirma că toate crimele descrise de Dostoievski în

autobiografică. În mod deosebit, intenționez să deconspir câteva realități din creația scriitorului, care ilustrează suferințele lumii obidite și umile, el însuși fiind

patul de scândură, într-un moment de profundă deprimare romanul *Crimă și pedeapsă* (1866), care îl va consacra ca scriitor modern, exercitând o influență

celelalte romane nu ar reprezenta decât niște etape preliminare ale crimei originare : paricidul. Celelalte romane - *Demonii*, *Adolescentul*, *Idiotul*,

Jucătorul, *Amintiri din casa morților*, *Umiliți și obidiți*, *Însemnări din subterană* etc. - abordează și ele probleme existențiale, fără însă a intenționa să ofere și rezolvarea, chiar dacă personajele gravitează în jurul ei. Experiențele cumplite ale tinereții scriitorului - moartea mamei sale și a primei soții de tuberculoză, decesul cauzat de epilepsie a fiului său, Alexei, prezumtivaucidere a tatălui - reprezintă cheia de interpretare a naturii crimelor literare.

Indubitabil, cel mai cunoscut personaj dostoievskian, citit în cele mai diferite limbi este Raskolnikov (*Crimă și pedeapsă*). Cariera literară neobișnuită a studentului criminal a primit încă de la început un puternic impuls din partea realității, care s-a grăbit parcă să confirme, printr-o bizară coincidență, adevărul artistic. În presa vremii, Raskolnikov a

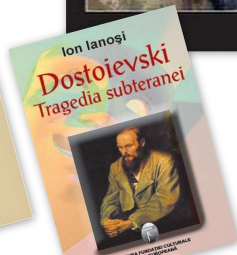
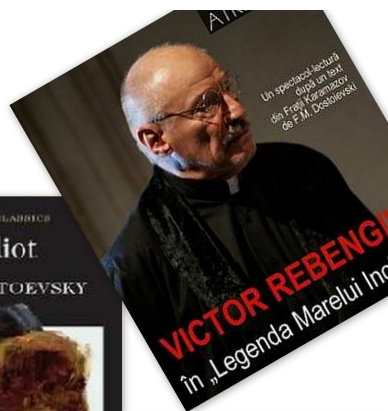
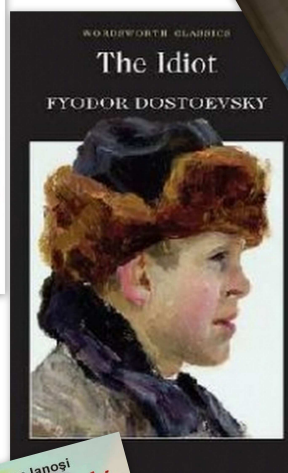
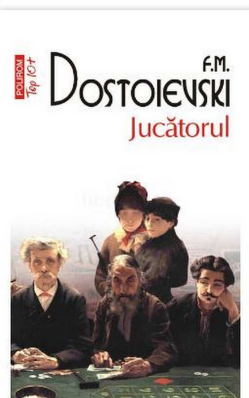
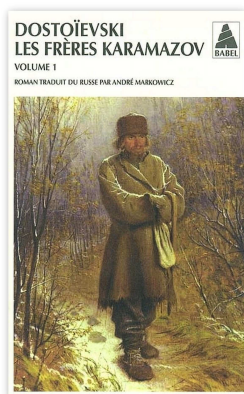
fost deseori comparat cu Danilov, un student care va ucide și va jefui la Moscova un cămătar. Mai puțin cunoscut e că personajul nu doar anticipează, ci și copiază o crimă. Cu un an înainte de apariție romanului, un vânzător omorâse și jefuise o bătrână, precum și două servitoare, filmul crimei - seara, cu toporul, fără împotrivirea victimelor -, semănând frapant cu cel comis de Raskolnikov. Deci crima personajului se intercalează între două crime reale, aproape similare.

Pe Dmitri Karamazov (*Frații Karamazov*), scriitorul îl întâlnise aievea în Siberia și reținuse cazul intuind șansa succesului literar. Sublocotenentul Ilinski fusese acuzat de o crimă asemănătoare cu cea pusă pe seama lui Dmitri, iar ulterior i se dovedise nevinovăția. Pe de altă parte, deși sunt evidente o serie de aluzii biografice și de asemănări ale

personajelor cu persoane întâlnite de scriitor, nu putem totuși conchide că tatăl scriitorului este unicul model al bătrânului Karamazov sau că Aliona Ivanovna (*Crimă și pedeapsă*) evocă doar imaginea mamei prozatorului.

Pentru romanele sale, în care vor acționa mulți copii, el se interesează de felul de a fi și de a se comporta al acestora; unei mame interesate de educarea copilului ei nu îi recomandă o orientare științifică, ci una etic-religioasă; pe studenți îi îndeamnă să se rupă de *europicism* și să caute să ajungă cu gândul până la *popor*, în concluzie, față în față cu racilele sociale și morale actuale, el preconizează izbăvirea prin pravoslavnică *idee superioară*.

Romanele sale au fost gândite pe câte o parabolă biblică: *Crimă și pedeapsă* - pe Învierea lui Lazăr din Betania; *Demonii* - pe Vindecarea

demonizatului din ținutul Gherghesenilor; Frații Karamazov au un motto biblic: *Amin, amin, grăiesc vouă: grăuntele de grâu, când cade în pământ, dacă nu va muri rămâne stingher; dar dacă va muri, aduce multă roadă.* (Ioan, 12,24)

Probabil cea mai spinoasă problemă a poeziei sale o reprezintă raportul naratorului cu personajele. O parte a criticii susține că Dostoievski aparține acelei categorii de scriitori care au reușit să se dezvăluie pe sine în creația lor: *...prin destinul eroilor își povestește propriul destin, prin îndoielile lor – propriile îndoieli, prin experiența criminală – tainicele crime ale propriului spirit* (Nikolai Berdiaev), în timp ce altă perspectivă critică, totalmente opusă, apreciază că la nici un alt romancier distanța dintre vocea naratorului și cea a eroilor săi n-ar fi mai mare ca la prozatorul rus.

Replică literară și filosofică a crizei sociale și spirituale a vremii sale, opera

lui are caracter profetic, Dostoievski fiind numit *părintele existențialismului*, iar problematica abordată este marcată de un pronunțat tragism și psihologism: cultul suferinței (*Omul își merită fericirea totdeauna prin suferință...Nu există fericire în confort, fericirea se răscumpără prin suferință*), lupta cu sinele (*Dacă vrei să învingi lumea toată, învinge-te pe tine însuși*), acceptarea aproapelui (*Nu poți iubi un om decât dacă își ascunde fața...Teoretic, firește, poți să-ți iubești aproapele, dar numai așa, de la distanță*), perfecțiunea originară (*Frumosul este ceva cumplit, îngrozitor...pentru că nu poți să-l cuprinzi, nu poți să știi ce-i acolo în fond*), mântuirea (*Inima omului nu e decât un câmp de bătălie în care se luptă Dumnezeu cu diavolul*), cunoașterea de sine (*Isprava cea mai formidabilă a unui om este de a ști să se mulțumească cu rolul de personaj secundar*).

Filosofia lui Dostoievski are la bază o simpatie sinceră față de oameni. O simpatie pentru

demnitatea omului înjosită de viață, care are la bază convingerea că omul, chiar dezumanizat de mizerie și suferințe, păstrează o anumită noblețe, prin însăși natura sa umană. Ceea ce dă omului deplină noblețe este principiul binelui.

Fenomenul

Dostoievski a devenit o componentă esențială a literaturii universale, cititorii integrând în universul lor spiritual trăirile, concepțiile, năzuințele romancierului rus din secolulul al XIX-lea, astfel încât putem vorbi astăzi de conceptul de *dostoievskianism*.

Bibliografie critică:

Marinov, Vladimir – *Figuri ale crimei lui Dostoievski*, București, Editura Trei, 2004;

Kovács, Albert – *Poetica lui Dostoievski*, Editura Leda, București, 2007;

Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune Al Bisericii Ortodoxe Române, 2001

EVALUAREA IN BIOLOGIE

PROFESOR CRISTINA GORAȘ
 COLEGIUL NAȚIONAL “PETRU RAREȘ”, PIATRA NEAMȚ

Evaluarea constituie o activitate de colectare, organizare și interpretare a datelor obținute prin intermediul instrumentelor de evaluare; Evaluarea este un proces complex menit să aprecieze valoarea unui act educațional sau al unei părți din aceasta, eficacitatea resurselor umane și materiale, a condițiilor și operațiilor folosite în derularea activității educaționale, prin compararea rezultatelor cu obiectivele propuse în vederea luării deciziilor adecvate ameliorării activității în etapele următoare (Skinner);

Evaluarea cuprinde o suită de acte prin care educatorul se informează asupra atingerii obiectivelor și poate emite o apreciere asupra activității elevului (M. Ionescu); În demersul de proiectare a oricărei probe de evaluare, etapa imediat următoare o constituie scrierea efectivă a itemilor, principalele componente ale instrumentului de evaluare. Itemul este definit ca fiind o întrebare ce este formulată într-un anumit format încât să fie primit un răspuns așteptat. Criteriile de clasificare a itemilor pot fi multiple, clasificările ce derivă din aplicarea acestor criterii fiind și ele numeroase.

TIPURI DE ITEMI

ITEMI OBIECTIVI

temi cu alegere duală

Itemi cu alegere multiplă

Itemi de tip pereche

ITEMI SEMIOBIECTIVI

itemi cu răspuns scurt și itemi de completare

întrebări structurate

ITEMI SUBIECTIVI (CU RĂSPUNS DESCHIS)

itemi de tip rezolvare de probleme

itemi de tip eseu

• ITEMI CU ALEGERE MULTIPLĂ

Răspunsul corect este ales dintr-o listă de alternative. Acest tip de item este format din:

- premisă (enunțul);
- opțiuni (o listă de alternative);
- cheia (răspunsul corect);
- distractori (variantele de răspuns incorecte, dar plauzibile);

Recomandări pentru construirea itemilor cu alegere multiplă

1. premisa să fie clară, concisă și fără ambiguități;
2. evitarea utilizării negației în premisă; dacă, totuși se utilizează, negația se va sublinia;
3. opțiunile să fie plauzibile și paralele;
4. între alternative va figura un singur răspuns, fie el cel “corect” sau “cel mai bun”;
5. premisa să nu conțină elemente care să sugereze răspunsul corect;
6. lungimea alternativelor să nu furnizeze indicii privind răspunsul (este cunoscută tendința constructorilor de itemi de a formula alternativele corecte mai lungi);
7. răspunsurile vor fi amplasate aleator;
8. numărul de opțiuni este variabil: 3, 4 sau 5.

9. nu forțați formularea mai multor opțiuni, dacă, în mod firesc, premisa necesită doar trei.

10. evitarea utilizării printre opțiuni a expresiilor: toate cele de mai sus sau nici unul de mai sus.

Exemplu: Au rol în procesul de coagulare a sangelui: a.leucocitele; b.eritrocitele; c.trombocitele; d. limfocitele.

• ITEMI CU ALEGERE DUALĂ

Răspunsul corect este ales din două alternative: adevărat/fals, da/nu, corect/incorect, fapt/opinie, acord/dezacord etc.

RECOMANDĂRI PENTRU CONSTRUIREA ITEMILOR CU ALEGERE DUALĂ

1. evitarea enunțurilor cu caracter foarte general, ambigue sau dificil de înțeles;

2. evitarea enunțurilor nerelevante;

3. furnizarea unor indicații clare privind modalitatea de răspuns (încercuiește, bifează etc.);

4. evitarea introducerii a două sau mai multor idei într-un enunț (cu excepția situațiilor în care sunt implicate relații de tip cauză – efect);

5. evitarea enunțurilor lungi și complexe;

6. numărul enunțurilor adevărate sau false sau lungimea enunțurilor să nu furnizeze în mod neintenționat indicii care să faciliteze alegerea răspunsului corect;

7. eliminarea repetării unei părți dintr-un enunț comun mai multor itemi.

Exemplu:

Itemi de tip adevărat-fals: Ferigile sunt plante superioare cu flori.

Itemi de tip cauza-efect: Glandele endocrine se mai numesc glande cu secreție internă DEOARECE își varsa produsii de secreție direct în sânge.

• ITEMI DE TIP PERECHE

Solicită stabilirea unor corespondențe între informațiile distribuite pe două coloane. Informațiile din prima coloană se numesc premise, iar cele din a doua coloană reprezintă răspunsurile. Criteriul pe baza căruia se stabilește răspunsul corect este enunțat în instrucțiuni.

Recomandări pentru construirea itemilor de tip pereche

1. Numărul premiselor și cel al răspunsurilor trebuie să fie inegal. De obicei, numărul răspunsurilor este mai mare decât cel al premiselor (între 4 și 7);

2. În enunț se precizează dacă elementele din coloana răspunsurilor se vor folosi o singură dată, de mai multe ori sau niciodată.

3. Coloana din dreapta conține elementele cele mai multe.

4. Cel puțin într-una dintre coloane elementele sunt așezate după o anumită regulă (ordine alfabetică, numerică etc.)

Exemplu: Asociați notiunile din coloana A, care cuprinde reprezentanți ai unor grupe de plante, cu cele din coloana B, care cuprinde grupele de plante:

A.

- a.alge
- b.angiosperme
- c.ciuerci
- d.gimnosperme
- e.licheni

B.

- 1.drojdia de bere
- 2.bradul
- 3.matasea broastei
- 4.marul

ITEMI SEMIOBIECTIVI

• ITEMI CU RĂSPUNS SCURT și ITEMI DE COMPLETARE

Cursanții trebuie să formuleze răspunsul sub forma unei propoziții / frază, a unui cuvânt / număr / simbol sau să completeze o afirmație. Cerința este formulată sub formă de întrebare directă sau sub formă de întrebare incompletă.

Enunțul itemilor cu răspuns scurt poate fi formulat:

printr-o întrebare

Ex: Care sunt hormonii hiperglicemiantii ai organismului?

printr-o propoziție incompletă

Ex. Corpul ciupercilor se numește.... și este alcătuit din filamente subtiri numite.....

Prin reprezentarea unor procese cu ajutorul simbolurilor: Scrie ecuația respirației aerobe!

Prin recunoașterea pe desen a unor organe, structuri, procese, etc. : Ex. : Scrie în dreptul săgeților denumirile componentelor florii !

Recomandări pentru construirea itemilor cu răspuns scurt

• Spațiul liber pentru răspuns să nu sugereze dacă răspunsul constă într-un cuvânt sau mai multe.

• Itemul va fi astfel formulat încât să fie scurt și bine definit.

• În redactarea unui item de completat, nu se vor omite decât cuvintele cheie și nu mai mult de 1-2 cuvinte.

• ÎNTREBĂRI STRUCTURATE

O întrebare structurată este formată din mai multe subîntrebări, de tip obiectiv, semiobiectiv sau eseu scurt, legate între ele printr-un element comun. Contin mai multe sarcini de lucru, lasând celor examinați deplină libertate în alegerea modalităților de formulare a răspunsurilor.

Exemplu: Cromozomul la eucariote are o arhitectura mai complexă decât la procariote.

a.enumerați două componente care intra în compoziția chimică a cromatinei la eucariote

b.precizați stările funcționale ale cromatinei și o caracteristică pentru fiecare dintre ele.

c.alcatuiți un text coerent în care să folosiți corect și corelat, următoarele notiuni : cromatina, nucleosom, ADN-linker, histona H1.

Recomandări:

1. Întrebarea să ceară răspunsuri simple la început și să crească dificultatea acestora treptat.

2. Subîntrebările nu depind de răspunsul corect la celelalte subîntrebări.

3. Se va utiliza un număr mare de întrebări care cer răspunsuri relativ scurte.

4. Pentru a le permite cursanților să-și structureze mai bine răspunsurile se vor da indicații privind natura, forma, organizarea și lungimea răspunsului așteptat.

ITEMI SUBIECTIVI

• REZOLVAREA DE PROBLEME

Rezolvarea de probleme sau a unei situații-problemă reprezintă antrenarea elevului într-o activitate nouă, diferită de activitățile curente ale procesului de instruire, pe care profesorul o propune la clasă, cu scopul dezvoltării creativității, gândirii divergente, imaginației, capacității de a generaliza, a reformula o problemă, etc.

Capacitatea de a rezolva probleme se dobândește și se dezvoltă prin exercitiul bine condus pe o perioadă mai lungă de timp. Este bine să se înceapă cu activități simple, dar nu

banale, pe măsura ce elevii capătă experiență, vom crește treptat complexitatea problemelor.

Exemplu : Un alpinist, în ascensiunea sa pe un munte, deși e antrenat, prezintă modificări de ritm cardiac (100contractii/min).Știind că, la un ritm cardiac de 75 contractii/min debitul sistolic este de 75 ml, iar durata ciclului cardiac este de 0,8 s, stabiliți pentru frecvența de 100 contractii pe min :

a.durata ciclului cardiac

b.durata sistolei atriale, a sistolei ventriculare și a diastolei generale

c.valoarea debitului cardiac. Scrieți toate etapele rezolvării.

• ITEMI DE TIP ESEU

Acest tip de itemi se încadrează în tehnicile de evaluare cu un grad mare de subiectivitate care pot evalua cu mai mult succes rezultatele învățării situate la nivele cognitive superioare.

După dimensiunile răspunsului așteptat, eseul poate fi:

•Cu răspuns strans (minieseu)

•Cu răspuns extins

După tipul răspunsului așteptat, pot fi proiectate două categorii de itemi de tip eseu:

•Eseu structurat sau semistrukturat

•Eseu liber

Exemplu: Alcatuiți un eseu cu tema : "Funcția de reproducere", după următorul plan:

•Definiția reproducerii

•Enumerarea tuturor componentelor ap. reproducător masculin și feminin

•Prezentarea produsilor de secreție exocrină și endocrină ai ovarelor și testiculelor

•Denumirea fazelor ciclului menstrual și câte o caracteristică pentru fiecare

•Precizarea unei cauze și a unui simptom ale unei afecțiuni a aparatului reproducător.

În concluzie, itemii sunt sarcini ce corespund unui obiectiv precis formulat, iar în conceperea unui test este nevoie de combinarea diferitelor tipuri de itemi.

Bibliografie:

Barna Adriana , Pop Irina , Moldovan Agateea – Predarea biologiei în învățământul gimnazial . EDP București 1998
Cerghit, I., Metode de învățământ, E.D.P., R.A., București, 1997
Ciurchea Maria , Ciolac-Russu Anca , Ion Iordache –Metodica predării științelor biologice - EDP , București 1983

OPORTUNITĂȚI ZIUA MONDIALĂ A ZONELOR UMEDE

PROF. RODICA BOACĂ COLEGIUL TEHNIC PIATRA NEAMȚ

Anual, la 2 februarie, se marchează **Ziua Mondială a zonelor umede**. În această zi, în 1971 a fost semnată **Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice (CONVENȚIA RAMSAR)**. Acest document se înscrie printre primele mari convenții referitoare la conservarea patrimoniului natural.

Zonele umede sunt definite ca fiind întinderi de bălți, mlaștini, ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce sau sărată, inclusiv întinderi de apă marină a căror adâncime la reflux nu depășește șase metri. Pe parcursul ultimilor decenii, ca urmare a impactului nereglementat al oamenilor, zonele umede au fost supuse unor intense procese de degradare la nivel global. Din păcate, zonele umede rămase se confruntă cu epuizarea resurselor, precum și cu probleme hidrologice, ecologice și de mediu.

Obiectivul Convenției este de a conserva zonele, fauna și flora care servesc ca habitat al păsărilor acvatice, iar pe de altă parte constituie cele mai importante resurse de valoare economică, naturală, științifică și recreativă. Pierderea acestor zone ar fi ireparabilă! Modalitatea prin care acest obiectiv poate fi realizat este o mai bună înțelegere a funcționării bazinelor hidrografice, consecințele diverselor utilizări și impactul deșeurilor ce rezultă din activitățile umane.

Până în prezent au fost înscrise pe lista Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii și a resurselor Naturale peste 300 de zone umede. În România există 89 de zone umede, fiind identificate, de asemenea, 44 de zone de importanță avifaunistică, cu o suprafață totală ce reprezintă 3% din suprafața țării. Pe teritoriul românesc sunt 52 de ecoregiuni cu o varietate mare de ecosisteme.

În realizarea angajamentelor internaționale și pentru constituirea unui regim adecvat de protecția și conservarea Deltei Dunării a fost adoptată Legea 82-1993 privind constituirea Rezervației Biosferei Delta Dunării. Preluând elementele din Convenția de Ramsar și UNESCO, Legea definește Rezervația, ca zonă umedă de importanță internațională, biogeografică, ecologică și estetică cu valoare de patrimoniu natural mondial. Pentru protecția și conservarea resurselor naturale, guvernul român promovează asigurarea calității de patrimoniu natural a zonei umede de interes local, precum și promovarea unei dezvoltări în corelare cu capacitatea de suportabilitate a acestor resurse naturale.

Delta Dunării este zona cea mai bogată în biodiversitate din România, dar și din Europa. În rezervația Biosferei Deltei Dunării pot fi întâlnite aproximativ 1839

specii de floră în diferite medii: ape curgătoare, ape stătătoare, terenuri inundabile, grinduri, dune și plaje.

Există o legătură deosebită între plante și mediu respectiv între plante, fiind vorba de așa numitele asociații de plante care se tolerează unele pe altele și se ajută între ele. De exemplu, plantele de la suprafață temperează valurile, micșorând viteza, plantele cu tulpini înalte țin adăpost, apără alte plante cu tulpini mai mici și mai fragile. Plaurul este o formațiune caracteristică Deltei, reprezentând o asociație de nu mai puțin de 20 de plante – săgeata apei (*Sagittaria sagittifolia*), feriga de apă (*Nephradium thelypteris*), măcrișul de apă (*Rumex hydrolapathum*), papura (*Typha angustifolia*), pipirigul (*Scirpus schoenplectus*) etc. Pe plaur se găsesc mii de animale mici și microscopice, iar multe specii de păsări își fac cuib pe plauri fără grija ca puii lor vor avea de suferit din cauza inundațiilor.

Stuful acoperă o mare parte a Deltei Dunării, având și o importanță economică deosebită – stuful este folosit chiar și în construcții ca material izolant termic și fonic. Pentru o mare parte a păsărilor, stuful constituie un bun adăpost, unde ele pot să-și asigure hrana, să-și facă cuibul, să-și crească puii.

La marginea stufăriilor poate fi văzut nufărul alb (*Nymphaea albă*) și nufărul galben (*Nuphar luteum*). Mecanismul nufărului acționează ca un ceasornic: florile se deschid întotdeauna dimineața la 6 – 7 și se închid după amiază la 4 – 5, preferând un soare puternic. În apele liniștite se află lintița (*Lema*), o plantă plutitoare care are forma unor bănuți verzi, și peștișoara (*Salvinia natas*) care este formată din trei frunze, două la suprafață și una sub apă ca o rădăcină.

Mai rar întâlnite în Deltă sunt două plante carnivore, otrăvelul de baltă (*Utricularia*) și

aldrovanda (*Aldrovandia vesiculosa*). Otrăvelul de baltă seamănă cu o rămurică printre ale cărei frunze se pot distinge mici umflături, capcanele în care sunt prinse micile animale și din care acestea nu mai pot scăpa.

Terenurile mlăștinoase sunt și ele acoperite de stufării, dar spre uscat se pot găsi și zone cu papură și rogoz. Alte plante prezente aici sunt stânjeneii galbeni (*Iris pseudacorus*), mama apei (*Glyceria aquatica*), izma de baltă - pe care pescarii o folosesc la ceaiuri.

Deosebit de interesante sunt grindurile Letea și Caraorman, cu vegetația lor luxuriantă specifică zonelor tropicale. Ceea ce dă un aspect tropical pădurii Letea sunt plantele agățătoare: vița sălbatică, lungă până la 25 m, iedera, curpenul de pădure, volbura. Arborii întâlniți în pădurea Letea sunt frasinul pufos, plopul alb, plopul negru, plopul tremurător și salcia albă.

Delta adăpostește și specii rare de plante care nu se găsesc în alte locuri din țară:

- zârna, cunoscută doar în Africa de Sud, rară, trăiește pe nisipurile din Delta Dunării (C.A. Rosetti, Sulina)
- vanilie sălbatică, originară din America, rară, cărnosă și târătoare, trăiește pe nisipurile umede și sărate (Sulina, Letea)
- petimbroasă, rujină cu origine pontică, crește în C.A. Rosetti – grindul Letea, Sf. Gheorghe
- periploca greacă, de origine mediteraneană, liană rară în păduri și zăvoaie, folosită ca plantă ornamentală. În țara noastră, această specie prezintă cea mai nordică parte a arealului ei de răspândire.

Acestea sunt specii venite din ținuturi mai calde și care au găsit aici mediul de viață necesar pentru creștere și dezvoltare. Sunt specii rare pe teritoriul țării. Cunoscându-le, vom ști cum să le protejăm. Dispariția lor ar sărăci

fondul genetic și biodiversitatea zonelor în care acestea trăiesc, ar sărăci lumea de frumusețe și candoare, ar face întreaga Deltă un loc mai sărac.

Speciile care trăiesc pe nisipuri care ziua se supraîncălesc și noaptea se răcesc, cu apă puțină sau/și sărată pot fi un exemplu de supraviețuire în condiții de mediu dure. În zilele noastre, schimbările climatice globale, despăduririle, schimbările în modul de folosință al terenurilor etc., sunt factori care își pun amprenta asupra răspândirii speciilor de plante și animale, asupra existenței lor. Speciile prezentate sunt numai unele dintre speciile care ar putea să supraviețuiască în situația deșertificării care s-ar putea instala pe zone mai extinse. Este foarte important faptul că aceste specii nu supraviețuiesc singure, ci împreună cu vecinii lor, fiecare plantă și animal (nevertebrat sau vertebrat) având rolul ei, stabilit de milenii în menținerea zonelor în care trăiesc.

Toate acestea fac ca Delta Dunării să fie un adevărat muzeu viu al biodiversității, un loc unic în lume protejat național cât și internațional.

Bibliografie:
Galdeanu. Nicolae, - Manual de ecologie pentru clasa a XII-a, Editura Economica 200 Green Media

OMUL – PRIETEN SAU DUȘMAN AL NATURII?

EDUCATOARE CARAIMAN IONELA-LAURA ȘCOALA CU CLASELE I – VIII, HORIA GRĂDINIȚA HORIA JUDEȚUL NEAMȚ

Omul a trăit întotdeauna în natură, este produsul acesteia și din natură își procură toate produsele necesare vieții sale. Natura a existat și poate exista fără om, dar omul nu poate să trăiască în afara naturii.

Ecologia este cunoscută încă din secolul trecut sau, dacă ne gândim mai bine, încă din antichitate, dat fiind faptul că de la început omul a gospodărit mediul.

Ocrotirea și conservarea mediului ambiant a izvorât din dorința firească a omului de a trăi mai sănătos, mai frumos, de aceea ecologia a devenit un obiect de studiu și pasiune pentru foarte mulți oameni, din diverse sfere de activitate, progresul social și civilizația aducând-o în prim-planul științelor moderne.

În zilele noastre, ecologia a devenit o necesitate determinată de evoluția generală a universului nostru planetar, până când cel mai rafinat produs al bios-ului – OMUL – a început să-i pună sub semnul întrebării existența.

Omul, această forță capabilă să mobilizeze energii inaccesibile altor organisme vii, s-a folosit de forțele sale fără să cunoască întreaga știință a forțelor ce derivă din sistemele de comunicare între indivizii aceleași specii, cu mediul care le înconjoară.

Fiecare individ din regnul vegetal sau animal distruge elemente ale mediului înconjurător pentru a le încorpora în propria ordine biologică: o bacterie distruge mediul din care se hrănește, o ciupercă distruge stratul de frunze pe care crește, un lup distruge căprioara cu care se hrănește, dar nimic nu se compară cu nevoile speciei umane, pentru că înafara

imenselor sale nevoi de consumare a mediului înconjurător, omul mai practic și o mare doză de distrugere a acestuia. De aceea, una din cele mai grave probleme care preocupă omenirea în zilele noastre este problema degradării mediului înconjurător.

Omul este, în același timp, creația și creatorul mediului său înconjurător, care-i asigură existența fizică și îi oferă posibilitatea unei dezvoltări intelectuale, morale, sociale și spirituale. Ocrotirea și îmbunătățirea mediului înconjurător constituie o problemă de importanță majoră ce corespunde dorinței tuturor oamenilor. Puterea pe care o are omul de a transforma mediul în care trăiește, folosită în mod abuziv și fără chibzuială, poate cauza un rău incalculabil oamenilor și mediului înconjurător. Impactul omului asupra biosferei – manifestat prin utilizări neraționale a pământului pentru agricultură, prin distrugerea oarbă a pădurilor și a vegetației – a marcat lunga istorie a civilizațiilor care au înflorit și dispărut desființând arbori și plante rămânând în urma lor doar stepă și deșert. În istoria omenirii, etapa marilor mutații, generate de revoluția industrială din secolul XIX-lea, se caracterizează prin modificarea profundă și într-un interval scurt de timp, a raporturilor dintre om și mediul său de viață.

După secole de ignorare aproape totală a mediului înconjurător, omenirea a luat cunoștință de faptul că, datorită efectelor combinate ale urbanizării și industrializării, sistemele de susținere a vieții au suferit dereglări importante. Tăierea masivă a pădurilor duce la dezechilibre ecologice, greu de imaginat, având drept consecințe

alunecări de teren, degradarea solului, afectarea faunei, a florei și a mediului de viață al oamenilor.

Resursele naturale ale globului, inclusiv aerul, apa, pământul, flora, fauna și mai ales eșantioanele reprezentative ale ecosistemelor natural, trebuie ocrotite în interesul generațiilor prezente și viitoare, printr-o gospodărire atentă, în funcție de necesități.

Conservarea naturii și mai ales a florei și faunei constituie elemente foarte importante ale educației ecologice care trebuie să înceapă de la vârsta preșcolară.

Copiii sunt martori oculari ai transformărilor din viața socială, economică și din mediul înconjurător. Toate aspectele noi le stârnesc curiozitatea, fapt ce se manifestă prin multitudinea de întrebări ce le adresează adulților. Curiozitatea lor duce la acumularea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, contribuind la dezvoltarea capacității de a gândi logic și a interpreta corect anumite aspecte din jurul lor.

Putem spune că există o multitudine de activități prin care copiii își pot aduce aportul la protejarea mediului. Picii din grupa mică – grupa fluturașilor – au învățat că pot deveni prieteni ai naturii prin păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în curtea casei în care locuiesc, prin menținerea integrității arborilor și a florilor, întreținerea spațiilor verzi, plantarea de pomișori, flori și îngrijirea lor. Prin toate acțiunile de acest fel, preșcolarii participă practic la protejarea mediului.

DESCENTRALIZARE ȘI EDUCAȚIE

**PROFESOR-METODIST GABRIELA LIVIA CURPĂNARU - C.C.D. NEAMȚ
 PROF. ANA VASILIU – ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR. 2 SĂVINEȘTI**

Modalitățile în care, învățământul public este finanțat și livrat, variază foarte mult în întreaga lume. În Franța, învățământul este centralizat la nivel de guvern național, în timp ce în Canada, guvernul național nu are nici o legătură cu Ministerul Educației, iar în Statele Unite educația este în principal responsabilitatea districtelor școlare locale.

Multe țări în curs de dezvoltare și țările în tranziție la economia de piață au administrații extrem de centralizate ale sistemului de educație și ale altor servicii publice. În timpul anilor 1990 și începutul secolului XXI, multe dintre aceste țări au început să descentralizeze sistemul de educație. Acest fenomen a debutat cel mai rapid în America Latină și în Europa de Est, dar mai multe țări din Asia și Africa, de asemenea, au început inițierea politicilor de descentralizare.

Descentralizarea este definită ca transferul de autoritate de decizie mai aproape de consumator sau de beneficiar. Acest lucru poate lua forma de a transfera competențe la niveluri inferioare ale unei organizații, care se numește deconcentrare sau descentralizare administrativă. O formă populară de deconcentrare în educație este de a da responsabilități suplimentare în școli. Acest lucru este adesea numit autonomia școlară și poate lua forma de abilitare a directorilor de școli de a lua decizii în cadrul instituției școlare.

Cuantificarea procesului de descentralizare a învățământului este deosebit de dificilă. Economiiștii afirmă că sunt alocate anumite cote pentru finanțarea sistemului educațional descentralizat. Folosind aceste cote, educația este extrem de centralizată, în țări precum Grecia, Italia, Turcia și extrem de descentralizată în țări precum Canada, Norvegia, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii.

O alternativă la cuantificarea procesului de descentralizare a învățământului este mult mai subiectivă și implică: (1) - identificarea deciziilor majore luate în ceea ce privește finanțarea și furnizarea de educație și (2) - răspunsul la întrebarea, cine decide?

Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare (OCDE) a dezvoltat o metodologie pentru măsurarea gradului de descentralizare a învățământului. Această metodologie împarte funcțiile educaționale în patru grupe: organizare, managementul resurselor umane, planificare, precum și utilizarea resurselor.

Unele funcții educaționale sunt descentralizate, chiar în cadrul sistemelor centralizate, iar altele sunt centralizate chiar și în cadrul sistemelor descentralizate. Un studiu OCDE arată că, chiar și în sistemele centralizate, școlile iau cele mai multe dintre deciziile cu privire la organizare. Pe de altă parte, în multe țări, majoritatea deciziilor de gestionare a personalului sunt luate la nivel central.

Măsurând procesul de descentralizare, răspunzând la întrebări cu privire la deciziile care se iau în diferite domenii, nu există un răspuns simplu privind modul de descentralizare dintr-o țară în raport cu o altă țară.

Cadrele didactice și personalul școlii reprezintă aproximativ 80 la sută din totalul cheltuielilor educației în țările dezvoltate și mai mult de 90 la sută din totalul cheltuielilor educației în multe țări în curs de dezvoltare. Cercetările în domeniul educației, demonstrează că profesorii și capacitatea lor de a învăța sunt cel mai important factor în școală, care afectează procesul instructiv - educativ. Astfel, putem stabili dacă o țară este mai descentralizată decât alta prin compararea politicilor țărilor în domeniul managementului resurselor umane. Țările care permit consiliilor școlare să selecteze directorii de

școală și să recruteze, să angajeze și să evalueze profesorii au atins deja un grad semnificativ de descentralizare, chiar dacă finanțarea școlii este în continuare extrem de centralizată și profesorii sunt plătiți în funcție de o scară de salarizare națională.

Este extrem de dificil de a clarifica efectele politicilor de descentralizare a învățământului, care afectează rezultatele educaționale, și au existat câteva încercări riguroase pentru a face acest lucru. Două studii care au făcut încercarea de a izola efectele descentralizării în America Centrală au concluzionat că, a crescut participarea părinților și profesorilor și s-a redus absenteismul elevilor și al studenților.

Bibliografie:

- FISZBEIN, ARIEL, ed. 2001. *Decentralizing Education in Transition Societies: Case Studies from Central and Eastern Europe*. Washington, DC: World Bank.
- HALASZ, GABOR. 1996. "Changes in the Management and Financing of Educational Systems." *European Journal of Education* 31 (1):57-71.
- HANNAWAY, JANE, and CARNOY, MARTIN, eds. 1993. *Decentralization and School Improvement: Can We Fulfill the Promise?* San Francisco: Jossey-Bass.
- ODDEN, ALLAN, and CLUNE, WILLIAM H. 1998. "School Finance Systems: Aging Structures in Need of Renovation." *Educational Evaluation and Policy Analysis* 20 (3):157-177.
- ORGANISATION FOR ECONOMIC CO-OPERATION AND DEVELOPMENT. 1998. *Education at a Glance: OECD Indicators*. Paris: Organisation for Economic Co-operation and Development.
- WINKLER, DONALD, and GERSHBERG, ALEC IAN. 2000. "Education Decentralization in Latin America: The Effects on the Quality of Schooling." In *Decentralization and Accountability of the Public Sector*, ed. Shahid Javed Burki et al. Washington, DC: World Bank.
- WOHLSTETTER, PRISCILLA, and ODDEN, ALLAN. 1992. "Rethinking School-Based Management, Policy, and Research." *Educational Administration Quarterly* 28:529-542.

EDUCAȚIA TINERILOR PRIN ACTIVITĂȚI DE VOLUNTARIAT

PROF. MIHAELLA ARSENOAIA LICEUL COMERCIAL „SPIRU HARET”

A întinde o mână de ajutor aproapelui nostru, necondiționat și dezinteresat, nu este, din păcate, un lucru frecvent și obișnuit pentru noi, cei care ignorăm suferința aflată, uneori, atât de aproape.

Sensibilizați de această realitate și cunoscând multe experiențe ale unor tineri din Franța, care au derulat programe și pentru copii din școala noastră, am inițiat un proiect de voluntariat, pe care l-am numit „**Prietenii celor uitați**”. Povestind prietenilor noștri din Franța, (membri ai Asociației „**St. Timothée Amitié Roumanie**”) despre proiectul nostru, aceștia ni s-au alăturat și, desfășurând o serie de activități în comunitatea lor, au strâns fonduri, pe care le-au pus în slujba cauzei noastre. Astfel, proiectul nostru poartă și un nume în limba franceză: „**Les amis des oubliés**”.

Anul 2011 a fost declarat Anul European al Benevolatului și Anul Internațional al Tineretului, fapt ce a constituit un cadru important pentru derularea activităților noastre. Astfel, în luna martie a acestui an, în liceul nostru s-a constituit un grup de 30 de liceeni voluntari, care, îndrumați de profesori coordonatori, s-au organizat în trei echipe principale de lucru.

Pornind de la conceptul de iubire, văzută ca virtute supremă în religia noastră creștină și cu gândul de

a ne bucura prin bucuria pe care o putem aduce semenilor, ne-am ales drept motto un credo: **„Iubind îi ajutăm, aimer c`est aider.**

Cele trei echipe de lucru și-au formulat principalele obiective, după ce au stabilit și grupurile țintă: 6 persoane în vârstă, aflate în dificultate, trei copii cu autism, zece copii, în imposibilitatea de a-și petrece vreodată vacanța într-o tabără.

Chiar de la început, tinerii voluntari au înțeles că ajutorul pe care ne-am propus să-l oferim nu trebuie să fie doar ceva material, ci acțiuni făcute cu suflet, prin care să se sensibilizeze cât mai multe persoane din jurul nostru, care să-și dorească să ajute, acțiuni prin care să se ofere un sprijin moral, o vorbă frumoasă vârstnicilor, celor bolnavi și copiilor cu nevoi speciale.

Astfel, **principalele obiective** au fost foarte clar definite:

1. Sprijinirea persoanelor aflate în dificultate (vârstnici și copii);
2. Educarea tinerilor în spiritul solidarității, al efortului personal pus în slujba celor în dificultate, fără recompensă.

Alte obiective propuse au vizat:

- Formarea echipei privind particularități ale activității de voluntariat și a celei cu copii autiști;
- Crearea de legături între copii, tinerii liceeni și bătrâni, adulți și membri ai comunității locale;
- Socializarea copiilor cu autism și a persoanelor care trăiesc mai mult singure;
- Identificarea de resurse pentru colectare de fonduri;

- Organizarea de activități cu largă participare pentru informarea celorlalți;
- Diseminarea proiectului și propuneri pentru continuarea lui;
- Realizarea produselor finale: album cu fotografii și un CD cu prezentarea proiectului.

Chiar din luna martie au început **activitățile preliminare:** proiectarea acțiunilor, estimarea necesarului de materiale și a bugetului, alcătuirea programului, stabilirea tipului activităților, a locului de desfășurare și a termenelor, atribuirea responsabilităților și formarea celor trei echipe pentru vizitarea persoanelor vârstnice, activitățile cu copiii autiști și tabăra de vacanță.

Au urmat apoi câteva activități specifice fiecărui grup: formare, prezentarea situațiilor celor șase bătrâni, (selecțaiți în urma unei anchete sociale, făcută cu sprijinul preotului paroh al parohiei „Sfinții Trei Ierarhi”), cunoașterea celor trei copii cu autism în cadrul fundației „Univers Plus” și a grupului de zece elevi de la Liceul Comercial „Spiru Haret”, propuși, în urma unei anchete sociale, pentru tabăra de vacanță.

În luna aprilie, s-au desfășurat primele activități în beneficiul grupurilor țintă: primele vizite la bătrâni și la copiii autiști, confecționarea de felicitări de Paști și vânzarea acestora în școală și la biserică. Impactul acestor acțiuni a fost foarte puternic. Bătrânii au rămas surprinși și i-au primit pe tineri cu lacrimi în ochi și multă căldură. La rândul lor, tinerii s-au simțit minunat să se facă utili și să aducă un zâmbet pe fața suferinței.

Astfel s-au petrecut lucrurile în următoarele luni, până în decembrie. Elevii au făcut cumpărături cu cele mai necesare alimente și au ajutat uneori și la treburile casei pe doamnele și domnii care locuiesc și trăiesc singuri, fără nici un sprijin, doar cu amintiri așezate în fotografii și cu neputința sau boala alături. La Paști, fetele au vopsit ouă roșii și au pregătit cozonaci și alte bunătăți, iar înainte de Crăciun au pregătit o surpriză specială: fiecare bătrân a primit câte un brăduț împodobit și dulciuri, colinde și urări de sărbători. Pentru unii, acesta a fost primul brad pe care l-au avut vreodată în casa lor.

Cei trei copii cu autism și-au găsit în elevii mai mari, prieteni cu care s-au jucat, s-au plimbat în parc, au fost la cofetărie și la cinema. În luna iulie s-a desfășurat programul de vacanță,

care a cuprins o săptămână de jocuri, programe distractive, dans, sport, plimbări, cinema, pictură, masă festivă, toate organizate și coordonate de echipa de voluntari, care s-au atașat foarte mult, devenind prietenii mai mari ai micuților de nouă și zece ani.

„M-am înscris în acest proiect nerăbdătoare să văd ce înseamnă voluntar și am învățat foarte repede că a ajuta pe cineva în suferință este ceva extraordinar. Acești bătrâni sunt foarte calmi și liniștiți. Ne deschideau ușa zâmbind și nu se uitau niciodată în sacoșele pe care le duceam. Păreau atât de inocenți și ne copleșeau cu privirile lor pierdute și blânde.”

„Am participat la proiect cu emoție, am fost profund mișcată și totdeauna îmi voi întinde mâna să ajut.”

„Am trăit o experiență unică. Ajutorul pe care l-am oferit, a fost îmbrăcat în cele mai frumoase gânduri și sufletul meu s-a umplut de o imensă bucurie interioară.”

„Am avut o experiență foarte plăcută, chiar dacă responsabilitatea a fost mare. Copiii s-au simțit degajați și atașați de noi, iar noi am împărtășit același sentiment”.

Iată doar câteva din impresiile tinerilor, la sfârșitul activităților. Toate materialele adunate au fost prezentate

în școală și trimise și în Franța. Ecolul a fost pe măsura entuziasmului cu care s-au implicat toți membrii echipei proiectului. Aceștia s-au decis să continue și au propus să se editeze o revistă a Hareților voluntari. Alți elevi doresc să-i înlocuiască pe cei de clasa a XII-a.

Prietenii din Franța au fost și ei impresionați de seriozitatea și implicarea tinerilor români, precum și de cazurile prezentate. O altă organizație, cu o tradiție foarte veche în asemenea acțiuni, „Secours populaire”, ne-a trimis fonduri pentru a continua proiectul nostru și pentru alte persoane care au nevoie de ajutor.

Astfel de lecții ce se adresează sufletului, pot aduce mult câștig în planul modelării pozitive a caracterului tinerilor. Pentru noi, educatorii, nu este ușor. E nevoie de angajare și suficientă dorință pentru a învinge indiferența și rutina într-o muncă ce trebuie să fie un exemplu pentru așteptările elevilor noștri.

NATURA NE ASEAMĂNĂ, EDUCAȚIA NE DEOSEBEȘTE PROIECT FINANȚAT DE ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU

ÎNVĂȚĂTOR DOMNICA VRÎNCEANU ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR 1 RĂUCEȘTI

"Natura ne aseamănă ,educația ne deosebește" vizează realizarea unor activități didactice și practice de către elevi și cadre didactice în cadrul Școlii cu clasele I-VIII Nr 1 Răucești. Pornind de la premisa că o viață sănătoasă poate exista doar într-un mediu curat, prin acest proiect ne-am propus conștientizarea și responsabilizarea cetățenilor comunei asupra efectelor pe care le pot avea acțiunile necontrolate asupra mediului înconjurător și implicarea lor în activități de protejare și conservare a mediului prin înlăturarea surselor de poluare existente în zonă. Până acum au avut loc următoarele activități: informarea, publicitate, vizibilitate proiect; realizarea materialelor de promovare; realizarea unui website și a unui logo design al proiectului; conferință de presă; „Învățăm să ocrotesc natura „-ecologizarea satelor comunei Răucești, „Natura în pericol „, simpozion local , expoziție eco, creații eco, decalog eco . Cea mai interesantă activitate din proiect a fost „ Natura „prietenă mea”-excursie de 7 zile .Vă prezentăm Jurnalul de excursie a fiecărei zile din perioada 5-12 august

2011: Jurnal de excursie –

Prima zi

Echipați cu tricouri, hanorace, șepcuțe, rucsacuri, toate inscripționate cu logo-ul proiectului și având în recuzită bannere, panouri, afișe, pliante, pixuri, agende, saci menajeri și mănuși, am plecat dis-de-dimineață cu autocarul din Răucești. Vremea se anunță frumoasă, numai buna pentru această excursie. Primul popas l-am făcut la **Borsec**, „Perla Carpaților”, o veche stațiune (cunoscută din 1804), deschisă tot timpul anului, cu numeroase izvoare de ape minerale carbo-gazoase, sau conținând calciu, magneziu. Aceste ape sunt cunoscute pentru efectul lor benefic încă din a doua jumătate a secolului al XV-lea. Efectele terapeutice ale acestor izvoare de ape minerale au fost recunoscute pe plan internațional.

În zonă au avut loc tăieri masive de pădure. Viața economică în afara de exploatarea lemnului este reprezentată de exploatarea cărbunelui brun, exploatarea calcarului și travertinului, prelucrarea lemnului precum și

industria alimentară. Stațiunea este vizitată de mulți turiști care vin pentru efectul curativ a apelor minerale, dar și pentru aerul puternic de munte și peisajul deosebit de frumos din zonă.

După ce am luat prânzul, am făcut ecologizarea zonei, adunând peste 15 saci cu gunoarie, astfel promovând spiritul voluntariatului în rândul participanților din proiectul nostru dar și turiștilor aflați acolo. Am oferit pliante, pixuri, am fotografiat și filmat locurile vizitate. Următorul obiectiv a fost Salina Praid. Înarmați cu pliante, panouri, aparate de fotografiat, și video, am pornit spre salina. Am coborât și am stat la temperatura de 16°C timp de 2 ore. Am împărțit pliante turiștilor și ne-am bucurat de tot ce ne poate oferi o salină. Primul nivel, cel destinat turiștilor, se întinde pe 1.300 de metri, iar cel care pășește aici are parte de tot confortul. Baze de tratament, cafenele, locuri de distracție și chiar o galerie retrasă, unde oamenii se pot ruga. Capela din salină a fost construită în anul 1993. De atunci, în fiecare zi de miercuri, joi și vineri se țin slujbe pentru ortodocși, catolici și reformați. La Salina Praid vin cei care vor să-și ia

porția de sănătate, în special cei care suferă de afecțiuni respiratorii. Practic, tratamentul cuprinde inhalarea aerului din mină, iar pentru rezultate bune, sunt necesare cam 18 zile. Gimnastica este și ea recomandată.

Am aflat că pentru o cură sănătoasă de sare trebuie să petrecem în salina de la Praid cel puțin patru ore pe zi. Pentru ca timpul să treacă mai repede, în cea mai mare galerie s-au amenajat locuri speciale de joacă atât pentru cei mai mici dintre noi cât și pentru cei mari.

Există și un muzeu al minei de sare, o bibliotecă și chiar o galerie a vinurilor, unde se pot degusta tot soiul de licori. Dinspre vest, Praidul este poarta județului Harghita. Aici valea se strâmtează și mai mult, munții se încumetă mai aproape. Peisajul este un mic paradis pentru cei, care nu se limitează să savureze împrejurimile doar gonind, din mașini și autobuze. Ne-am luat rămas bun de la Praid, ne-am imbarcat în autocar și ne-am îndreptat spre Sighișoara. Drumul a fost o adevărată plăcere. Am trăit sentimente de împlinire și bucurie deplină. Totul părea atât de perfect, iar pe parcurs ce înaintam, în fața ochilor se așternea o priveliște minunată, parcă ieșită din povești. Odată ajunși și cazați la Fundația Gaudeamus ne pregăteam de o seară minunată. După ce ne-am descărcat bagajele, am ales camerele și paturile și ne-am pregătit pentru masa de seară. După toată forfoteala noastră de furnicuțe, cu toții am dormit ca niște prunci.

Ziua a doua

După cum spune și proverbul "Cine se scoală de dimineață departe ajunge" ne-am trezit la ora 7.00, iar după micul dejun, ne-am strâns cu toții în fața clădirii și, după ce ne-am împărțit în echipe, ne-am luat misiunea de a strânge și a selecta cât mai multe gunoaie pentru a lăsa în urma noastră totul curat. Apoi, îmbrăcați la fel, cu rucsăcelul în spate pornim spre Cetatea Sighișoarei. Cetatea Sighișoarei este una dintre cele mai frumoase cetăți din Europa care s-a păstrat aproape integral și printre puținele care sunt locuite și în prezent. Cetatea a fost construită în secolul 13 și refăcută ulterior în secolul 14 având în prezent aspectul unei așezări cu străzi înguste, cu clădiri vechi, masive, realizate preponderent din cărămidă. Ansamblul este înconjurat de o serie de ziduri lungi de 930 de metri, străjuite de 14 turnuri de apărare, fiecare turn fiind ridicat de către una din breslele ce activau în oraș - de unde le provin și denumirile. În prezent se păstrează doar 9 din aceste turnuri și anume: Turnul Tăbăcarilor (datează din secolul 14), Turnul Cositorilor (datează din secolul 14, refăcut în secolul 15, înalt de 25 de metri cu guri de tragere), Turnul Cojocarilor (din secolul 14, refăcut în 1676), Turnul Fierarilor (1631), Turnul Croitorilor (din secolul 14, refăcut în 1678 după explozia din timpul marelui incendiu din 1676, restaurat în 1935), Turnul Funarilor (tot din secolul 14), Turnul Măcelarilor (secolul 15), Turnul Cizmarilor (din 1521, refăcut după marele incendiu din 1676) și Turnul cu Ceas (cel mai mare și cel mai puternic). Cetatea este fantastică. Imaginația te poartă adânc în istorie imbinându-și

aromele de vechi care plutesc în aer cu sufletele trecute pe străzile înguste. Poți vedea locuri pe care rareori le poți vedea în România.

Sighișoara, un veritabil oraș-muzeu, oferă vizitatorului modern șansa rară de a realiza o întoarcere în timp, în atmosfera medievală de acum câteva sute de ani.

Complex medieval de arhitectura militară, civilă și ecleziastică de valoare europeană, Sighișoara este printre puținele orașe-cetate locuite din Europa și singurul conservat în cea mai mare parte, dar și locuit din România. Turnul reprezentativ pentru oraș este Turnul cu Ceas. Funcția sa inițială era de poartă principală a cetății, pe lângă aceasta aici a funcționat secole la rând primăria sau magistratul orașului. Construit în sec al XIII – XIV, turnul a suferit mai multe schimbări, ultima fiind cea după anul incidentului 1676, când i s-a dat forma actuală. Are o înălțime de 64 m, din care doar acoperișul de 34 m, în vârful căruia se afla un cocoș care se rotește în bătaia vântului și despre care se spune că, dacă își întoarce privirea spre cetate va ploua cu siguranță. Turnul mai este renumit și pentru figurinele sale care țin de mecanismul ceasului, ele reprezintă zilele săptămânii, un toboșar pentru ora exactă și călăul orașului, înspre oraș. Înspre cetate se pot vedea un toboșar, pentru ora exactă și alte trei păpuși ce simbolizează Pacea, Justiția și Dreptatea, cea din urma fiind legată la ochi.

Astăzi acest turn adăpostește Muzeul de Istorie al orașului Sighișoara, cu colecția de arheologie, farmacie, mobilier, meșteșuguri și bresle, orologie, etnografie, arme medievale și moderne, toate oglindind istoria cetății Sighișoara. În ceea ce privește arhitectura civilă, este impresionant faptul că majoritatea celor 164 de case de locuit din Cetate, având cel puțin 300 de ani vechime, sunt considerate monumente istorice. Aici pot fi admirate bolțile semicilindrice din piatră de râu specifice secolelor XIV-XV, ancadramentele de piatră profilată ale ferestrelor care imită goticul venețian, iar în interior tavane casetate și săli în întregime pictate. Dintre aceste edificii, cele mai importante sunt Casa Vlad Dracul, Casa Venețiană și Casa cu Cerb. O construcție deosebit de originală, cea mai mare de acest fel din Transilvania, este Scara Școlarilor, care înlesnește accesul la Liceu și la Biserica din Deal mai ales pe vreme de iarnă. Părăsim Cetatea Medievală și mergem să luăm prânzul. După masă ne-am întors și-am vizitat Camera de tortură din incinta Muzeului de Istorie. Aici am aflat, că încă din vechime, oamenii au fost condamnați, închiși, torturați fie pentru încălcarea legii, fie pentru aflarea unor secrete deosebite. Aici se poate găsi o expoziție extrem de interesantă a obiectelor și tehnicilor de tortură medievale: lanțuri pentru mâini și picioare ale celor condamnați, un jug de tortură, scara de tortură, piatra de 6 kg care atârna de gâtul celor acuzați de înșelătorie și care erau legați la stâlpul infamiei din Piața Cetății.

Pe tot parcursul vizitei în cetate, am făcut și ecologizarea locurilor, iar pentru o mai bună informare asupra activităților care se desfășoară în excursia ecologică, am înmănat pliante și pixuri inscripționate localnicilor și turiștilor.

Ziua a treia

Dimineața a venit atât de repede încât nici nu ne venea să ne trezim căci știam că va urma plecarea noastră din niște locuri ce ne oferiseră atâtă bucurii. Ne-am făcut bagaje, am luat micul dejun și am făcut ecologizarea meritată din acel loc. Ziua a început cu o vizită la Mănăstirea Recea. Ne-a impresionat liniștea și curățenia din acest loc, astfel încât nu am avut ce ecologiza, doar ne-am făcut prezența dăruind pliante informative cu proiectul nostru.

Mănăstirea Recea se află situată la 14 km de municipiul Târgu Mureș, județul Mureș. Acest sfânt lăcaș de cult este cel mai important din județul în care se află, deoarece, cu puțin timp în urmă a primit binecuvântarea Patriarhului ecumenic Bartolomeu I al Constantinopolului. Mănăstirea nu are o istorie îndelungată, ea fiind ridicată în anul 1991, din dorința Arhiepiscopului de Alba-Iulia, Prea Sfințitul Andrei, de a forma o obște de maici. Construcția mănăstirii a început cu altarul din cărămidă folosit în timpul verii și cu clopotnița. În data de 24 aprilie 1995, cu ocazia praznicului „Izvorul Tămăduirii” s-a pus piatra de temelie pentru Mănăstirea Recea. În anul

1996, mănăstirea ce a primit hramul „Nașterea Maicii Domnului” a fost finalizată. În ceea ce privește arhitectura mănăstirii, aceasta se poate caracteriza prin specificul rustic românesc, cu influențe bizantine și brâncovenești, fiind asemănătoare cu cea a mănăstirilor din Muntenia și din partea centrală și nordică a Moldovei.

Biserica mănăstirii numită „Nașterea Maicii Domnului” este situată în centrul ansamblului și este secționată conform caracteristicilor bisericilor bizantine : nava centrală cu pridvor, pronaosul, naosul și altarul, urmând apoi turla principală situată deasupra naosului, iar deasupra pronaosului se afla cele două turle ale clopotniței. În dreapta bisericii se găsește corpul de chilii, având forma literei „L” și două nivele. Aici funcționează bucătăria, trapeza, anexele și chiliile. Pe lângă acestea mai există Casa de oaspeți care include o sală de protocol și două apartamente.

În partea stângă a bisericii se află zona de intrare în ansamblul monahal, formată dintr-un portal, iar în partea opusă se află o clădire în care se află cabinetul medical, ateliere de croitorie, biblioteca, infirmeria și muzeul bisericesc. Pe deal se află gospodăria, unde se cresc animale și se cultivă legume și flori.

După o masă de prânz ne îndreptăm spre Peștera Scărișoara. Nu am reușit să o vizităm pentru că trebuia să mergem 9 km pe jos. După o oră de mers la pas, și în acest timp admirând frumusețea peisajului, am ajuns la Peștera „Poarta lui Lonele”. Peștera Poarta lui Lonele este situată pe teritoriul comunei Garda de Sus, județul Alba, în Munții Bihorului, este locul în care ies la lumină apele ce se pierd în ponoarele și dolinele de pe valea oarbă dintre Iapa (Dealul Frumos) și cătunul Mununa. Apa saturată cu calcar dizolvat precipită pe distanța dintre peșteră și vărsarea în Ordincușa, 150 m mai jos și formează frumoase cascade de travertin și gururi.

Intrarea în peșteră se face printr-un portal înalt de 15 m. După primii 10 m, coborând panta de grohotiș întâlnim izbulcul sub peretele stâng activ tot timpul anului. La 50 m de la intrare, galeria peșterii cotește în unghi drept la stânga. Urmează o săritoare care se urcă ușor datorită aderenței podelei, în fapt un perete vechi de gur. Galeria e foarte înaltă, 32 m. Peștera își păstrează profilul având podeaua acoperită de pietriș sau bazine de tip gur. După 20 m apare un nou cot de 90° la stânga. În fundul galeriei se coboară spre fundul unui lac periodic, de obicei sec. La ploi puternice sau topirea zăpezii pe aici apare un puternic curent de apă care inundă întreaga podea a peșterii de la acest nivel.

Dacă la ultimul cot escaladăm marele dom de pe partea dreaptă, după 12 m. ajungem în galeria superioară. Este mult mai strâmtă și urcă în trepte.

Găsim și câteva formațiuni modeste, stalactite, stalagmite, scurgeri paretale.

Poarta lui Ionele este o peșteră spectaculoasă din cauza dimensiunii, dar și prin faptul că în interiorul peșterii este amenajat un muzeu speologic. Traseul vizitabil are 250 m lungime și cuprinde cheile Ordancușii, apoi urmează o grotă spațioasă, loc de popas. 50 m mai sus se afla o punte de lemn ce ne conduce peste o cascada de travertin galben, spălat de apele unui pârâu. Se pătrunde printr-un portal de 15 m înălțime, având o arhitectură gotică – tavanul în formă de ogivă. Se coboară într-o sală spațioasă ce se inundă în viituri, apoi se urcă într-o galerie superioară ce oferă o priveliște de ansamblu asupra Sălii Mari și a Portalului.

Având aparate de fotografiat și filmat la noi, am încercat să surprindem în

imagini cât mai mult din acest traseu. Totul era de un verde luminos și plin de viață, încât aveam senzația că suntem în altă lume, mult mai curată și mult mai frumoasă decât ceea ce ne este dat să vedem în fiecare zi.

Am trecut apoi prin prima comunitate minieră înscrisă în cartea recordurilor "Roșia Montană". După masa de prânz, ne-am îndreptat către localitatea Abrud, unde urma să ne cazăm. În mersul autocarului, am reușit să surprindem pe camera de filmat câteva imagini cu aceste locuri. După câteva ore de mers, am ajuns la locul cu pricina, ne-am desfăcut bagajele și ne-am cazat. Am amplasat bannerul și panoul publicitar în apropierea clădirii pentru a marca prezența noastră, a excursiei "Natura ne aseamănă, educația ne deosebește". Am oferit localnicilor și turiștilor din zonă pliante, pixuri, agende.

MEDALION ISTORIC: CONSTANTIN C. ARION (1855-1923)

PROFESOR MATEI V. DRAGOS COLEGIUL TEHNIC "PETRU PONI" ROMAN

MOTTO: „Istoria fără adevăr își pierde toată însemnătatea , ea nu mai este istorie”
(George Barițiu).

Într-o perioadă când televiziunea și internetul evidențiază tot felul de modele negative, m-am gândit pentru generația tânără să ofer un model de conduită morală, politică și spirituală: Constantin C. Arion

Luptător neobosit pentru educarea tărânimii, de introducere a votului universal pentru masele populare și un mare luptător pentru unirea Basarabiei cu patria-mamă,¹ Constantin C. Arion, a fost considerat o mare personalitate politică ce a rivalizat cu succes, cu Ionel Brătianu și Take Ionescu. A fost considerat primul politician român, care avea convingeri naționaliste fiind un admirator a lui Al. Ioan Cuza, Mihail Kogalniceanu și Mihai Eminescu.²

Născut în data de 18 iunie 1855, în localitatea Trifești din fostul județ Roman, a fost fiul lui Constantin și al Sevastiței-Bucur.³ Potrivit tradiției din familie, primele slove le-a învățat în familie cu profesori particulari apoi a urmat studiile la Școala nr 1 Roman,⁴ Școala Normală din București,⁵ Facultatea de Drept și Școala de Științe Politice din Paris. În 1878 tânărul Constantin C. Arion, își susține lucrarea de doctorat la Paris, cu lucrarea **“De la Puissance Paternelle**

a Rome, en France et en Roumanie”. (Fig1). Întors în țară, Constantin C. Arion, intră în magistratură, lucrând procuror⁶ și judecător⁷ la Tribunalul județean din Ilfov. În 1881, dezamăgit de implicarea politicului în justiție, Constantin C. Arion renunță la magistratură și devine avocat, fiind un apărător înfocat a drepturilor țăranilor, încălcate de unii mari proprietari, unii chiar viitori colegi de partid sau în Parlament.

În plan politic, Constantin C. Arion a fost membru PNL⁸, al Partidului Constituțional Junimist⁹, iar din 1907, dezamăgit de atitudinea unor colegi în privința unor reforme privind votul electoral, s-a înscris în Partidul Conservator iar de la 1 decembrie 1918 a devenit membru al Partidului Conservator-Progresist. Paralel între 1883-1900, 1908-1913, a fost profesor suplinitor și definitiv la catedrele de drept comercial și istoria dreptului din cadrul Universității București. A mai desfășurat, paralel, o intensă activitate culturală, administrativă politică, fiind Ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice¹⁰, membru onorific al

Academiei Române¹¹, Ministru de Interne¹², Ministrul Agriculturii și Domeniilor¹³.

Odată cu izbucnirea primului război mondial, Constantin C. Arion a urmărit respectarea alianței cu Germania și înzestrarea armatei române, care să lupte inițial pentru eliberarea Basarabiei iar drept recompensă, Germania să ofere României teritoriile românești din Austro-Ungaria, eliberarea teritoriilor românești din Austro-Ungaria. Constantin Strat, a plecat prin țară explicând alegătorilor români rolul alianței cu Germania și dezastrul care ar fi dacă România ar încheia alianța cu Antanta, în special cu Rusia. În acest sens a avut întâlniri cu simpatizanți conservatori la Iași (16 iulie 1914), Roman (16 septembrie 1914), Bacău (1 octombrie 1914), Focșani (29 noiembrie 1914), Brăila (12 martie 1915), București (18 iulie 1915) Craiova (10 decembrie 1915), Pitești (29 martie 1916) și Tg Jiu (1 mai 1916).

La 22 septembrie 1914, având o întâlnire cu reprezentanții

¹ . A fost primul presedinte al Asociației Pro-Basarabia. N.A (Nota autorului)

² . La biroul său, intodeuana putea fi vazut chipul mareului Mihai Eminescu,, ucis pe nedrept din cauza unor interese politice”. C.C Arion, manuscris, p. 34;

³ . Originara din satul Trifesti, tinutul Roman.n.a;

⁴ . In clasa a I-a, intre 1862-1863 n.a;

⁵ . Intre 1853-1870 n.a;

⁶ . Intre 1878-1879 n.a;

⁷ . Intre 1879-1881 n.a;

⁸ . Intre 1881-1893, fiind ales deputat apoi senator n.a

⁹ . 1893-1900;n.a

¹⁰ . Intre 7 iulie 1900-13 februarie 1901, 29 decembrie 1910-14 decembrie 1912. Ca ministru am evidenciat:

- albanezii puteau sa-si officieze slujba la Bucuresti in limba materna;
- tiparirea colectiei lui Nicolae Iorga ,, Studii si documente cu privire la istoria romanilor”;

- infiinteaza 100 de scoli rurale, din judetul Roman , am identificat, cele din Rotunda-Doljesti, Hociungi, Recea;

- Legea invatamantului universitar, publicata in 1912, valabila pana in 1932!

n.a

¹¹ . La 21 mai 1912.n.a

¹² . Intre 28 martie -14 octombrie 1912.n.a

¹³ . Intre 5 aprilie 1913-4 ianuarie 1914.n.a

conservatorilor din orașul Roman, Constantin C. Arion, a încercat să explice alegătorilor romașcani necesitatea unei alianțe ferme cu Germania explicând percolul unei alianțe cu Rusia și pericolul declanșat de acțiunile simpatizanților Antantei de intrare a României în război, declarând prietenilor alegătorilor conservatori romașcani prezenți în sala Primăriei Roman că se teme „de Bratianu, deoarece este viclean și ne va împinge spre o alianță cu Antanta! Neutralitatea nu va dura mult.” Le cerea romașcanilor să aibă încredere explicând alegătorilor să fie uniți pentru a cere regelui Ferdinand I să se formeze un guvern național, pentru ieșirea din criza.

De fapt previziunile lui Constantin C. Arion s-au adeverit: România a intrat în război alături de Antanta, cu o armată nepregătită și cu promisiuni deșarte din partea Antantei! Dezamăgit de intrarea României în război, Constantin C. Arion a decis să respecte decizia Consiliului de Coroană de la Sinaia, declarând că este român, până la moarte și interesele naționale sunt o prioritate în fața celor de partid sau personale!

Trebuie să recunoaștem că este ceva emoționant!!!

A urmat intrarea României în război, intrarea armatei române în Ardeal, dar și respingerea ei de către trupele austro-maghiare și germane, urmată de ocuparea Olteniei și Munteniei; totuși, spre cinstea lui, Constantin C. Arion a rămas fidel României, pastrându-și demnitatea sa de român, chiar dacă a rămas în teritoriile ocupate de germani. Nu a acceptat să colaboreze, cu autoritățile germane din Muntenia și Oltenia, explicând în scris că este fidel „Regelui Ferdinand și națiunii române”¹⁴. În secret, Constantin C. Arion, aproba să ofere gratuit din depozitele sale din Moldova, cereale și animale pentru hrana populației și armatei române. În toamna lui 1917, după izbucnirea Revoluției bolșevice, Constantin C. Arion se oferă mediator între România și Puterile Centrale, fiind

în acest sens invitat să participe la tratative diplomatice condiționând Germania semnarea tratatului de pace de la Buftea, dacă se accepta în continuare prezența Regelui Ferdinand pe tronul țării! Era de fapt printre puținii conservatori români care aveau încredere în continuare în Rege și Monarhie! În caz contrar, avertiza Constantin C. Arion, a explicat reprezentanților Puterilor Centrale că armata română, va opune o nouă rezistență, care va duce la pierderi umane. Era de fapt o diversiune diplomatică, care să atragă atenția statelor din cadrul blocului militar Puterile Centrale că România, deși singură pe Frontul din Est, putea supraviețui unui nou atac militar¹⁵! Drept răsplată pentru acest efort diplomatic, regele Ferdinand I-a numit în funcțiile de Ministru de Externe¹⁶, Vicepremier¹⁷ și Ministru de Finanțe¹⁸.

Una dintre momentele memorabile din timpul mandatului său ca ministru de externe dar și din istoria diplomației românești, rămâne răspunsul semnat de Constantin C.

¹⁵. A nu se uita decizia lui Alexandru Averescu, care desi Germania impunea desfiintarea armatei romane, autoritățile romane, au transferat militarii la „jandarmi! Si in acest fel armata romana era pregatita pentru un eventual conflict militar..E adevarat cu un risc mare.....Dar Constantin C.Arion a riscat si a castigat!n.a

¹⁶. Intre 5 martie-23 octombrie 1918.na.

¹⁷. Intre 4 iunie -23 octombrie 1918.na.

¹⁸. Intre 15 septembrie-23 octombrie 1918.n.a

Arion, la Nota trimisă de guvernul de la Kiev, prin care conducerea de la acea dată a Ucrainei nu recunoștea hotărârea Sfatului Țării privind încorporarea Basarabiei la România. Textul acestei telegrame enunța: „ Ea s-a unit cu Patria-mamă... Această Adunare emană din voința națiunii și are aceeași origine ca Rada Centrală ucraineană. Dincolo de Nistru există o numeroasă populație românească și în consecință România de astăzi ar putea invoca drepturi identice pe care l-a revendicat Ucraina cu privire la rutenii din Basarabia. Basarabia este din punct de vedere istoric și etnic o țară românească și aparținut Coroanei Moldovei din timpul formării acestui principat în secolul al XIV-lea până în momentul răpirii, comisă de Rusia Țaristă în 1812.”

Prevăzând victoria Antantei, deși nu trebuie uitat că era un germanofil convins, Constantin C. Arion, nu a ezitat să își dovedească, în continuare, devotamentul față de de națiunea română. În acest sens, la 30 noiembrie 1918, la Roman, în adunarea Partidului Conservator-Progresist a zis cu emoție: „...victorie la București, unde învingătorii declară ca ne înapoiază teritoriile; victorie la Iași, unde guvernul pune piciorul în Bucovina și Basarabia. Guvernul conservator a murit fiindcă a luat Basarabia și a purtat tratative cu frații români din Bucovina și Ardeal. E cel mai frumos sfârșit ce se putea spera. Trăiască România Mare!”

Deși, după 23 octombrie 1918, Constantin C. Arion, nu a mai ocupat vreo demnitate, totuși fruntașii din Bucovina și Ardeal nu l-au uitat, invitându-l la evenimentele glorioase din 28 noiembrie și 1 decembrie 1918, la Cernăuți, respectiv Alba Iulia. După 1 ianuarie 1919, Constantin C. Arion, se retrage discret din viața publică, ocupându-se de familie și diverse activități filantropice.

Constantin C. Arion, se stinge din viață, în ziua de 26 iunie 1923, fiind înmormântat, cu onoruri militare, în cimitirul Ghencea din București, fiind condus pe ultimul drum de familie, prieteni conservatori și dușmani liberali. Nici Ionel Bratianu, nu a rămas

¹⁴. Dragos Matei, Eroi ai Romaniei, Manuscris, Roman, P.34, 2001

mai prejos, ținând un discurs de 10 minute la mormântul lui Constantin interesele naționale în fața celor personale.”

Om politic, profesor, jurist și avocat, Constantin C. Arion a fost omul potrivit la vremurile potrivite, salvând prin atitudinea sa demnă, statul român ca entitate națională, arătând Europei ca există o națiune română, indiferent de culoare politica iar România este un stat important în centrul și sud-estul Europei.

Dacă veti avea posibilitatea, dragi elevi și colegi, să vizitați București, capitala țării, să treceți negreșit pe la mormântul său și să puneți o lumânare sau o floare, marelui român Constantin C. Arion.

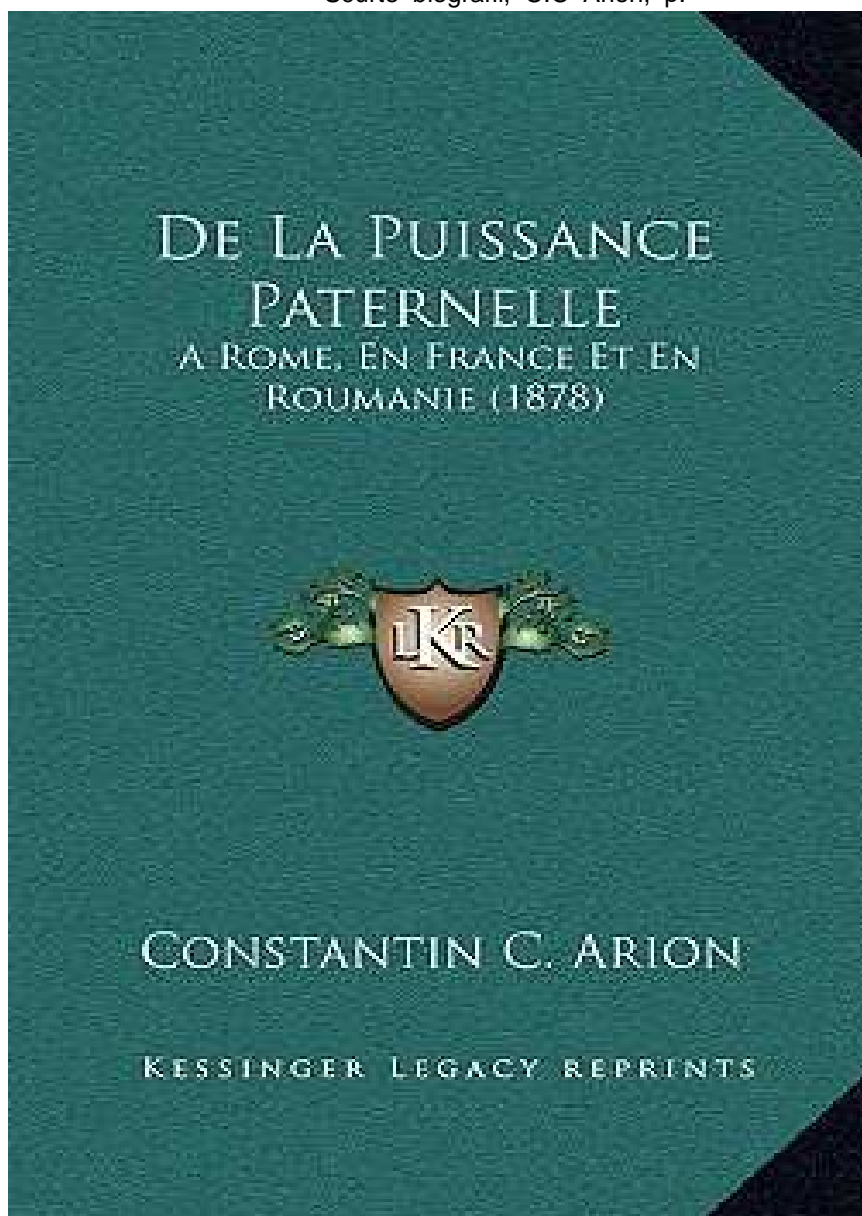
C.Arion, încheind cu 16 cuvinte

memorabile :., Am fost prieteni și dușmani; ne-am respectat și am pus 61;

Bibliografie selectiva:

Almanahul Societatii Scriitorilor Romani, 1912, nr.1, p. 6-8, Arion C.C., Discurs cu dezvelirii statuii lui M. Kogalniceanu;
Andi Mihalache, Ioan Caprosu, Arcadie Bodale, Din istoria lașului. *Gâlceava politica în jurul statuii lui Cuza*, Ziarul de Iași, 24 01.2008;
Andrei Oișteanu, *Din nou despre duelul la români*, Ziarul România liberă, nr. 37, 21-27 IX 2005;
Calendarul cultural al învățărilor, 1913, București, Scurte biografii, C.C Arion, p.

Catalin Botosineanu, *Recrutarea corpului profesoral al Universității de la Iași la începutul sec. Al XX-lea*, Iași, 2006;
C.C Arion, Manuscris, 1922, Iași;
Dragos Matei, *Eroi ai României*, Manuscris, Roman-2001
Elena Moise Solunca, *140 de ani de la infiintarea Senatului Romaniei*, Ziua, nr. 3178, 22 XI 2004.

EDUCAȚIA INTERCULTURALĂ EUROPEANĂ

PROFESOR METODIST IRINA ELENA ROXANA CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Promovând educația interculturală europeană axată pe arhitectură, prin competențele de bază cheie: comunicarea în limbi străine engleză, franceză, spaniolă, competențe digitale, spiritul de inițiativă și a spiritului antreprenorial, proiectul Multilateral Comenius *NEW WAYS IN TEACHING LANGUAGES COMPETENCIES: THE ARCHITECTURE IN TEACHING LANGUAGES* "ARCHITEACHING", www.architeaching.ro, derulat la Școala cu clasele I-VIII OANȚU, comuna Pîngărați, județul Neamț în perioada 2011-2013 a obținut în luna martie premiul European Language Label. Acesta s-a acordat instituției coordonatoare, respectiv Liceului Teoretic "Mihail Kogălniceanu" Vaslui, și pentru activități realizate de către elevii Școlii Oanțu.

Coordonator internațional: Liceul Teoretic Mihail Kogălniceanu Vaslui

Parteneri: Istituto di Istruzione Superiore "Vanvitelli Stracca Angelini" Ancona Italia, Istituto De Enseñanza Secundaria Turaniana Almeria Spania, Regional Gymnasium Of Xylotympou Cipru, Jaunmūižas pamatskola Skrunđa Lituania, Publiczne Gimnazjum nr 1 im. Franciszka Becińskiego Radziejow Polonia, Agrupamento de Escolas de Vialonga Portugalia, Școala cu clasele I-VIII Oanțu Romania.

Produsele finale:

1. web-site cu produsele finale
2. o istorie multimedia a arhitecturii țărilor implicate, scrisa în engleză, franceză și spaniolă
3. Simulări 2D & 3D ale orașelor europene din trecut, din prezent și din viitor;
4. un concurs între instituțiile participante, pentru a crea casa și orașul viitorului (simulare 2D-3D pe calculator);
5. un dicționar de termeni arhitecturali

6. o cercetare despre arhitectura (sau descrieri ale orașelor și a clădirilor), în literatura de specialitate națională;

7. Emisiuni TV și 5 filme documentare despre istoria arhitecturii din fiecare țară participantă

Echipa de proiect: Elena-Roxana IRINA (coordonator), Doina Măță, Vasile CORFU, Crenguța-Raisa SIMION, Iuliana IFTIME

În prima perioadă de desfășurare a proiectului, au avut loc activități care au reunit profesorii și elevii într-o echipă care dovedește real interes pentru tot ceea ce este legat de arhitectură.

După finalizarea Concursului Internațional care a urmărit selectarea afișului și a mascotei proiectului, Școala Oanțu a continuat implicarea în proiect prin activități precum:

- realizarea Learning Management System pentru prezentarea unor clădiri care se remarcă printr-o arhitectură deosebită pentru județul Neamț (prof. Roxana IRINA)
- realizarea LMS la muzică (prof. Iuliana IFTIME)
- lucrul cu elevii utilizând programul 3D via Shape (prof. Raisa SIMION, elevii claselor aVa-aVIIa)
- LMS Arhitectura-lectii in limba engleză (prof. Raisa SIMION, elevii claselor a V a, a VII a)
- Castelul din povești (ed. Doina Măță, preșcolarii)
- Concursul **Case ciudate** (prof. Roxana IRINA, elevii clasei aIVa)
- **Arhitectură în zăpadă** (prof. Vasile CORFU, elevii clasei aIVa)

- **Architecture du Livre**
(prof.Roxana IRINA, elevii clasei aIVa)
- **English lesson My home**
(ed.Doina Măță, preșcolarii)
- **Kirigami- Case și castele**
(prof.Roxana IRINA, elevii clasei aIVa)
- **LMS-Ce este arhitectura ?**
(prof.Roxana IRINA, elevii clasei aVIIIa)
- **LMS-lecții despre arhitectură**
(prof.Vasile CORFU, elevii claselor aVa-aVIIa)

Pentru tema deosebit de interesantă, precum și pentru aplicațiile realizate de către elevi, proiectul a fost selectat pentru a fi prezentat în perioada 3-4 Mai 2012 la Conferința *Comenius Partnerships - Helping schools team up across Europe* Bruxelles.

THE COMENIUS MULTILATERAL PROJECT „ARCHITEACHING” IS A LIFE LEARNING PARTNERSHIP WHICH HAS BEEN FUNDED WITH SUPPORT FROM THE EUROPEAN COMMISSION. THIS PUBLICATION REFLECTS THE VIEWS ONLY OF THE AUTHOR , AND THE COMMISSION CANNOT BE HELD RESPONSIBLE FOR ANY USE WHICH MAY BE MADE OF THE INFORMATION CONTAINED THEREIN.

DESPRE TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI , ÎN ȚARA CAVALERILOR DE MALTA

PROF. ADRIANA DRĂGHICI
DIRECTOR GRUP ȘCOLAR “VASILE SAV” ROMAN

Până acum un an, Malta încă mai era pentru mine un teritoriu despre care cunoșteam puține date. Știam că este un mic grup de insule în Marea Mediterană și îi asociazam invariabil numele cu cel al Cavalerilor Ioaniți numiți și Cavaleri de Malta, care au construit mare parte din istoria acestor locuri. Participarea, în iulie 2011, la o mobilitate individuală de tip Comenius din cadrul programului Long Life Learning la Ta'Xbiex, Malta, mi-a oferit privilegiul de a cunoaște o țară și o cultură cu totul remarcabile.

Cursul la care am participat a avut titlul **“ICT for Collaborative, Project-Based, Teaching and Learning”** și a fost organizat de către SMART SOLUTIONS LTD. El face parte din catalogul mobilităților individuale Comenius și a fost finanțat din fonduri europene.

Scopul cursului a fost de a deschide profesorilor orizontul către multiplele posibilități de exploatare a Tehnologiei Informației și Comunicației (TIC) în activitățile curente de la clasă. Formarea a fost interactivă, așa încât

informațiile primite să poată fi imediat aplicate prin utilizarea diferitelor softuri în timpul cursului. Astfel am realizat prezentări folosind PhotoStory sau Prezi, am utilizat Stop Motion Animation realizând animație cu Monkey Jam, am prelucrat filme cu Windows Movie Maker, am aplicat Podcasting și am realizat hărți conceptuale, am aplicat Comic Stories, am creat propriul Blog și Wiki, am aflat care sunt avantajele oferite de platforma e-Twinning și am învățat cum se poate utiliza TIC pentru elevii cu cerințe educaționale speciale.

Deși ritmul în care am deprins utilizarea unui număr mare de softuri a fost foarte intens, săptămâna de formare a fost extrem de agreabilă, poate și datorită abilității cu care organizatorii conduși de Emil Vassallo, adevărat profesionist, a îmbinat utilul cu plăcutul. Astfel, zilele de curs au fost alternate cu excursii însoțite de explicații foarte interesante despre istoria zbuciumată a insulei și cultura acestor locuri, seri distractive, discuții prietenești, s.a. Am vizitat vechea capitală M'Dina, denumită și “Orașul Tăcerii”, actuala capitală, Valetta,

încărcată de blazoane și simboluri, complexul neolitic M'Hagar, Laguna Albastră și Grota Albastră, monument al naturii săpat de apele Mediteranei și de vânt în malul calcaros al Maltei.

Dimensiunea europeană a acestui curs a fost pe deplin marcată de participarea a 46 de profesori din 19 țări : Spania, Portugalia, Franța, Belgia, Italia, Grecia, Slovacia, Ungaria, Austria, Letonia, Lituania, Olanda, Suedia, Finlanda, Irlanda, Anglia, Polonia, Estonia și România. Deși au fost reprezentate o multitudine de culturi din toată Europa, legăturile de prietenie s-au creat ușor și s-au consolidat în timpul activităților în echipă și în timpul excursiilor efectuate în grup.

Malta este o țară minunată care te uimește la tot pasul cu frumusețile sale naturale și cu dovezile unei civilizații străvechi cu totul unică. Încercând să cunoști detalii ale acestei civilizații, înțelegi de ce crucea malteză este simbolul cel mai prezent, vârfulurile ei semnificând cele opt virtuți: loialitatea, evlavia, sinceritatea, curajul, onoarea, disprețuirea morții, ajutorarea săracilor și bolnavilor, respectul față de

biserică. În Malta te lași fascinat de balansul între clasic și modern dar și de aerul liniștit, specific așezărilor mediteraneene.

Programul s-a finalizat cu acordarea certificatelor de participare și a certificatelor de mobilitate europass.

Formarea la care am participat a completat cu succes cunoștințele

acumulate la alte cursuri urmate în țară ("Intel Teach" și "Profesorul-creator de soft educațional") și îmi va permite să organizez interactiv și eficient activitățile viitoare cu elevii.

Consider că acest curs la care am participat, m-a format nu doar în domeniul TIC, unde mi-a oferit informații despre softuri educaționale

moderne și eficiente dar și în plan spiritual prin bogăția de informații despre cultura malteză. Am realizat un extraordinar exercițiu de descoperire a tehnicii moderne alături de dovezi de istorie milenară, monumente splendide și inestimabile comori ale naturii.

OPORTUNITĂȚI DE FORMARE CONTINUĂ PENTRU CADRELE DIDACTICE -NOI MODALITĂȚI DE PREDARE A MATEMATICII ȘI FIZICII

PROF. CLEOPATRA OLARU COLEGIUL NAȚIONAL “GHEORGHE ASACHI”, PIATRA NEAMȚ

În perioada 22 – 26 august 2011 a avut loc programul de formare continuă „New ways of teaching mathematics and physics – practical and cross-curricular approach” (SI-2011-034-002) organizat de Facultatea de Matematică și Fizică din cadrul Universității din Ljubljana, Slovenia, reprezentată de prof. univ. Dr. Damjan Kobal, în parteneriat cu Diocesan Classical Gymnasium din Ljubljana, Slovenia, reprezentată de prof. Tine Golez și cu Universitatea de Educație din Schwabisch Gmund, Germania, reprezentată de prof. Dr. Simon Zell. La acest curs au participat reprezentanți din 7 țări: Grecia, Spania, Danemarca, Slovacia, Portugalia, Letonia și România. Județul Neamț a fost reprezentat de Cleopatra Olaru, profesor de matematică la Colegiul Național „Gheorghe Asachi” din Piatra Neamț, în urma obținerii unui grant Comenius de mobilitate individuală pentru formare continuă din partea Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (www.llp-ro.ro). Limba de desfășurare a cursului a fost

engleza. Materialele au fost furnizate de asemenea în limba engleză.

Programul de formare „New ways of teaching mathematics and physics – practical and cross-curricular approach” a avut o durată de 40 de ore: 22 de ore de predare și 18 de ore de lucru pe echipe sau individual. Munca în comun a cadrelor didactice din cele 7 țări europene a contribuit la dezvoltarea gradului de conștientizare, înțelegere și cunoaștere a predării matematicii și științelor în școală. Au fost realizate diverse experimente (unele simple, altele avansate) dar au fost testate și aplicații pe computer Geogebra și Logger Pro.

Consider că participarea mea la această activitate de formare m-a ajutat: să înțeleg că matematica, fizica, biologia și chimia au multe puncte comune (că există o strânsă interdisciplinaritate pe care noi profesorii trebuie să o scoatem în evidență elevilor cât și colegilor noștri profesori de alte discipline), să motivez mai bine elevii pentru disciplina pe care o predau, să cresc interesul elevilor pentru tematicile europene și de

asemenea să îi încurajez pe profesorii de matematică și științe, să participe la astfel de activități de formare.

În urma portofoliului realizat de-a lungul cursului fiecare participant a obținut un Certificat de participare și un Certificat de Mobilitate Europass.

Având în vedere toate acestea, recomand cursul la care am participat tuturor profesorilor interesați de formare.

Costul integral al cursului (activității de formare în sine), transportului, cazării și meselor a fost suportat de către Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și de către Comisia Europeană.

Conținutul acestei informări reprezintă punctul meu de vedere, iar Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care acest conținut este utilizat.

WORKSHOPURI ON-LINE ÎN NELPAE

PROFESOR METODIST IRINA ELENA ROXANA CASA CORPULUI DIDACTIC NEAMȚ

Casa Corpului Didactic, în parteneriat cu Obrtnička komora Zagreb Udruženje obrtnika grada Zagreba – Zagreb Croatia, Kastamonu İl Milli Eğitim Müdürlüğü - Kastamonu Turcia, Centro Territoriale Permanente per l'Educazione degli Adulti from Frosinone Italy, Agrupamento de Escolas de Vialonga Portugalia, Dier Kärntner Volkshochschulen Klagenfurt Austria, Towarzystwo Miłośników Kujaw Radziejów Polonia, sub coordonarea internațională a Asociației Culturale Europea Vaslui România derulează în perioada 2011-2013 parteneriatul pentru învățare Grundtvig New E-Learning Platform for Adult Education, NELPAE www.nelpae.ro.

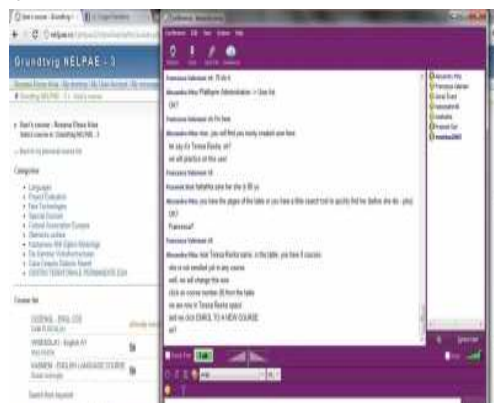
Obiectivul general al proiectului este promovarea unei dimensiuni europene a educației adulților. Proiectul vizează realizarea unor noi alternative IT în educația adulților, învățarea limbilor străine prin intermediul unei platforme, implementarea platformei în toate instituțiile implicate în proiect.

În lunile noiembrie, decembrie 2011, ianuarie, februarie 2012 activitățile din proiect au vizat derularea a cinci workshopuri on-line, în care au fost însușite: modalitatea de utilizare a platformei NELPAE 3, adăugarea unui spațiu de curs în pagina principală, adăugarea unei agende pe platformă, detalii despre cursuri, elementele din Learning Path, moduri de vizualizare a unui spațiu de curs, adăugarea unor cursuri noi, schimbarea profilului.

Primul workshop on-line a avut loc în data de The first online workshop took place Saturday, 10 decembrie 2011, începând cu ora 17:00. Workshopurile au fost coordonate de către coordonatorul internațional de

proiect, domnul Alexandru Miță. Au fost implicați coordonatorii de proiect din fiecare instituție parteneră, precum și responsabilii IT-membri din proiect.

Al doilea workshop on-line a avut loc în data de 14 decembrie 2011, începând cu ora 20.00. În cadrul acestui atelier de lucru, obiectivele urmărite au fost:

- crearea unei categorii de curs și a unor spații de curs pentru instituțiile partener;
- însușirea modalității de adăugare a utilizatorilor noi în lista de utilizatori de pe platforma NELPAE 3;
- însușirea modalității de creare a unor instrumente de învățare (documente, exerciții);
- familiarizarea cu Homeworks, folosindu-ne de instrumentele de pe platforma NELPAE 3;
- discuții despre cursurile pe care le vom crea pentru fiecare instituție în parte cât și despre cursurile comune;

Workshop-urile 3, 4 și 5 s-au desfășurat în lunile ianuarie și februarie 2012 și au vizat însușirea modului de adăugare, creare și lucru cu

documente, exerciții, teste de pe platforma NELPAE 3.

În același timp a fost pregătită documentația pentru acreditarea cursurilor de limba franceză și limba engleză, membrii echipei implicându-se în realizarea suportului de curs, a designului de curs, a aplicațiilor.

This is a Life Long Learning Partnership which has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei **ȘCOALA MODERNĂ** va apărea în luna iunie 2012. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: **management educațional; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; cercetări, studii etc.**

Materialele vor fi trimise până la data de **20 mai 2012**, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- ✍ **Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;**
- ✍ **Font Arial nr. 10**
- ✍ **Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri**
- ✍ **Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta**
- ✍ **În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului**

ȘCOALA MODERNĂ

Publicație trimestrială editată de
Casa Corpului Didactic Neamț

Director: prof. Mihaela Sofronia

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Ana Macovei – bibliotecar C.C.D.

Prof. Irina Elena-Roxana – metodist C.C.D.

Prof. Lăcrămioara Tinca – metodist C.C.D.

Adresa redacției:
Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24
tel. /fax: 0233-223885

E-mail: ccdneamt@gmail.com

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C. C. D. Neamț
Director: Mihaela Sofronia
mihaela.sofronia@ccdneamt.ro

Colectivul de redacție:
bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei@ccdneamt.ro
prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina@ccdneamt.ro
prof. metodist Lăcrămioara Tincă - lacramioara.tinca@ccdneamt.ro

Adresa redacției: Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0233-223885
E-mail: ccdneamt@gmail.com

- ISSN 2069 -4504

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
revine exclusiv autorilor.**